

पर्यानिन्धमनल्पदीप्तिनिकर-

प्रद्योतिताशाचयं,

रूपं द्रष्टुमसौ पुलोमतनया-

जानिः परधीतितः ।

सर्वोत्कर्षगुणाध्वस्य सुमने-

अधुः सहस्रं दधौ,

तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां

श्रीनेमित्सूरिर्गुरुः ॥४॥

पाताले भुजगाधिपो गुणंचयं

स्तोतुं यदीयं दिवि,

स्वर्देवीभिरुपद्रुतं समभवद्

रागात्सहस्राननः ।

सन्मार्गोपचयप्रचारचतुरः

यस्यानिन्द्यमनल्पदीप्तिनिकर-

प्रच्योतिताशाचयं,

रूपं द्रष्टुमसौ पुलोमतमया-

जानिः परप्रीतितः ।

सर्वोत्कर्षगुणाश्रयस्य सुमने-

अधुः सहस्रं दधौ,

तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां

श्रीनेमिसूरिर्गुरुः ॥४॥

पाताले भुजगाधिपो गुणचयं

स्तोतुं पदीयं दिवि,

स्वदेवीभिरुपद्रुतं समभवंदु

रागात्सहस्राननः ।

सन्मार्गोपचयप्रचारचतुरः

सिद्धान्तरादान्तविदुः,

प्रख्याताखिलदेशकीर्तिनिकरो

भूपावलीसंस्तुत-

स्तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां

श्रीनेमिसूरिर्गुरुः ॥७॥

यद्ब्याख्यानकथां सुधारसमयी-

म्पीत्वा नराः के नहि,

सम्प्राप्तुर्जनदुर्लभं व्रतपदं

निर्याणयासप्रदम् ।

पञ्चके वृजिनौधशम्यरचये

शार्दूलविक्रीडित-

न्तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां

श्रीनेमिसूरीश्वरः ॥८॥

सम्पद्दर्शनवासितः सुचरणो

ज्ञानोदयाभासितः

तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां
श्रीनेमिसूरीश्वरः ॥५॥

यत्पादाब्जपरागलोलुपधियो
वृन्दारकानां व्रजा
भूमावेत्य तदीयशिष्यपदवीं
प्रेम्ना समालेभिरे ।

स श्रीमाननयगह्वरचरितः
स्मर्यः सदा सज्जनै-

स्तीर्थोद्धारपरः सदा विजयतां
श्रीनेमिसूरिप्रभुः ॥६॥

१। ध्यानाध्यवसायधिककृतकृत-
प्राग्जन्मकर्मोद्यमः,
सम्प्राप्ताखिललोकदुर्लभपद-
प्रभ्रष्टचिन्तावलिः ।

सद्बिद्यासुमनःसुनन्दनयनं
 विज्ञानपद्मारुणः ।
 व्याख्यानामृतवर्षणेन भविनां
 सद्धर्मलावण्यदः ।
 सिद्धान्तोदधिवृद्धिचन्द्रसदृशोऽ-
 व्यान्नेमित्सूरिर्नरान् ॥९॥
 इत्थं गुरुर्यतिपतिः गुणपुष्पवृन्दै-
 रभ्यर्चितः सविनयं गणिकस्तुरेण ।
 श्रीस्तम्भने पुरघरे जिनचैत्यदीप्ते
 श्रेणिं श्रियः स कुस्तात् स्तव-
 पाठकानाम् ॥१०॥

કુંળસુ સુંદાઈ જિ'નેસ,
 હરે મુખેને હ જિનેધર
 પાંસ, ધર્મેણયપુરદિઅ ॥૧॥
 પાર્થનાથ ! સ્વંભનકપુરમાં રહેલા

અર્થ—ત્રણ ભુવનમાં શ્રેષ્ઠ કલ્પવૃક્ષ
 અર્થાત્ ત્રણે જગતના પ્રાણિમાત્રને શ્રેષ્ઠ
 વૃક્ષની જેમ સર્વ મનોરથ પૂરણ કરના
 હે પાર્થનાથ ભગવાન્ તમે જયવંત
 જેમ વૈદ્યોમાં ધન્વંતરિ ઉત્તમ વૈદ્ય
 આપ પણ સામાન્ય કેવલી પ્રમુખ
 સુઉત્તમ છે, તેથી બાહ્ય અભ્યન્તરે રોગ
 તરફ કરનાર હોવાથી હે ધન્વંતરિ સમાન
 તમે જયવંતા વર્તો. તથા ત્રણ જગ
 ને કલ્પાલોના ખમનારૂપ એટલે ત્રણે

૧૬ સમૈરંત લેહંતિ,
ભને સ્મરેન્નુ કરનારે ભગવે છે
૧૭ દ્રેસિ ઘરપુત્તકલત્તદ્ ।

જસદી ઉત્તમ પુત્ર અને ઓ

૧૮ ધૃષ્ણ-સુયષ્ણદિરણ-

૧૯ પાન્ય, સુવર્ણ અને આભરણોધી

પુણ, જળે મુંજદ રંજદ ॥

૨૦ પરિપૂર્ણ મગ્ધો ભોગવે છે રાજ્યને

૨૧ પિર્વેન્દ્ર મુર્વેન્દ્ર અસંન્દ્ર-

૨૨ રમે છે શાક્ષને અસંખ્ય

૨૩ સુકમ્વ, તુહે પાંસ પેસાઈ

૨૪ સુખરાગી તમારા હે પાર્થનાથ ! પ્રસ

૨૫ દૈઅં તિહૈઅણચરકપ્પ-

૨૬ એ મારે ત્રણ ભુવનમાં ઉત્તમ

મગલગણ-શ્રી ૪૬૦૦૫ બદલ પાત્ર
 મોર પાત્રની રીત મગલ છે મેં થીજું
 પોરતુ કદુ તેની પાત્રા આ મગલ મોર છે-

તેરજમા પેરિગુણ-

અપી મુર્ મયેશ મી મયેશ

કાળ- મદદ મુર્મુદિન ।

કાનચા મળી મયેશ મગલ કોલો
 મોરમો

નયમુગમીન મેગન,

મોરમુગા મયેશ મો

મુગન મેર મદિગ મુમિન ॥

મુર્મ મળી મયેશ મગલ મળી મયેશ

મુર્મ મિગ મેરનમગ-

મગલ મેર મેરનમગલ મગલ

મેગ મુર્મ મુર્મ મુગમગલ ।

મેર મગલ મયેશ મેરીપી નય

પ્રભુ ! મારા પણુ સર્વ રોગોને હરનારા તમે
થાઓ. ॥૩॥

અવતરણ-“શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન તિહુ-
જનજ્ઞાનકોમ=ત્રણુ ભુવનમાં કલ્યાણના ભંડાર
છે” એ ત્રીજી વિશેષણ કહ્યું તેની ઘટેના આ
ગાથામાં દર્શાવે છે—

વિજ્ઞા-જોડસમંત-

વિદ્યા-વ્યોતિષ-મંત્ર

તંત્ર- સિદ્ધિ અપર્યપ્તિણ ।

રાત્રી સિદ્ધિઓ પ્રપલ્લ વગર

મુચળજ્ઞમુચ- અદ્વિહ-

ભુવનમાં અદ્ભુત ગુણ પ્રદારની

સિદ્ધિ સિંજ્ઞાહિ(હ) તુહે નામિણ ।

સિદ્ધિ : સિદ્ધ થાય છે તમારા નામવડે ।

કામ દેવાઓ છે, એટલે તમે જગતમાં
તેલાં દેવાઓના બંધન સમાન દેવાઓ છે.

અવતરણ—શ્રી પાર્શ્વનાથ બગવાન “કુરિય,
કરિયેનરિ= પાપરૂપ દુષ્ટીઓને વિદાસ્વામાં સિંહ
સમાન છે” એ ચોખું વિશેષણ કહ્યું તેની પટના
આ ગાથામાં કરે છે—

‘સુદૃપડતાઈ મંત્ર—

હોવડે પ્રયોજેલા મંત્ર

(મંત્રજંતાઈ વિમુક્તઈ ।

ત્રાંત્ર અને યત્રાને નિર્દોષ કરે છે

જેવર— પિર— મરડ— મહુગા—

જાગમ દયાવર એર મદ બપંકર

મ્માગ— રિડયાગું વિ મંજઈ ૥

મંત્રવ્રજા શ્રવણમુદાયને પણ પરાજય કરે છે

કુરિયમસત્ય અણત્ર—

નહીંખીઓના કમુદાયને અનર્ધા વડે

દેશ કહેવાઓ છે, એટલે તમે જગતમાં
રહેલાં દેવાઓના સંતર સમાન કહેવાઓ છે.

અવતરણ—શ્રી પાર્થનાથ ભગવાન “કુરિય-
કરિયેસરિ= પાપરૂપ હાથીઓને વિદારવામાં સિંહ
સમાન છે” એ ચોથું વિશેષણ કહ્યું તેની ઘટના
આ ગાથામાં કરે છે—

સુદૃપડત્તાઈ મંત-

સુદ્રોવડે પ્રયોજેલા મંત્ર

તંતજંતાઈ વિસુંત્તાઈ ।

તંત્ર અને યત્રાને નિષ્ફલ કરે છે

ધર- ધિર- ગરલ- ગદુગ-

જંગમ સ્થાવર હરે મહુ ભયકર

શ્વગ- રિડવગું વિ મંજઈ ॥

શસ્ત્રબળા શત્રુસમુદાયનો પણ પરાભવ કરે છે

દુત્તિયમસત્થ અણરથ-

દુષ્ટીઓના સમુદાયને અનર્થ વડે

સિંહ સમાન હે પાર્શ્વદેવ ! મારા (મનુષ્યોના)
પાપોને દૂર કરે. ॥૫॥

અવતરણ—પાર્શ્વનાથ ભગવાન “તદ્
અણતણઅધિલંધિમાણઅણે ભુવનના જને
જેની આશાનું ઉત્ક્રાંધન કરતો નથી એવા છે.”
એ પાંચમાં વિશેષણની ઘટના આ ગાથામાં
દર્શાવે છે—

તુ^૧હ^૨ ઝાંણા પં^૫મેહ,
તમારી આજ્ઞા સંભવે છે

મી^૩મ - દણ્ણુદ્ધુર - સુરવર-
અયંકર ગર્વે કરીને ઉદ્ધત એવા મારા દેવ

રવન્વસજકવર્ણિદ-
રાક્ષસ વક્ષ સર્પરાજના
ચિદ-ચોરાનલજલદ્ધર ॥
સમૂહ ચોર અગ્નિ ઐધને ૧૦

તે ત્રણ ભુવનના સ્વામી શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ મારા
શત્રુઓના ખસતે નાથ કરો, અર્થાત્ બ્રાહ્મ-
અજયન્તરે શત્રુઓના ખસતે સૂરો ॥૩૩॥

અવતરણ - પુનઃ તથા ગાથામાં પણ બીજાં
૬ વિશેષભોધી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની સ્તુતિ
કરે છે.

જૈય જોડય- મણકમલ-
જયવંતા હે યોગિઓના મનરૂપી કમલોમાં
વર્તે

મસલ, મૈયપંજરકુંજર ।

ભ્રમર હે ભયરૂપી પાંજરાને હાધી સમાન

તિહુઅણજગઆણંદ-

હે ત્રણ જગતના પ્રાણીઓનો આનંદ
આપવામાં

ચંદ, સુવૈળસંપદિણ

ચંદ સમાન હે ત્રણ ભુવનના

મહોત્સવમાં સુધોષાધંતાના નાદથી પ્રેરિત થયેલા
અને ઉતાવળ કરવાથી ચક્ષાયમાન પુષ્પોની માલા-
યાત્રા, અતિથય બકિતવાળા અને તેથી જ રોમાં-
ચિત બનેલા એવા ચોસઠ ઇંદ્રો ઉતાવળા થયા
છતા પોતાના સર્વ વિષયસુખોનો ત્યાગ કરીને આ
લોકમાં પણ જન્માદિ ઠંડ્યાણુક મહોત્સવોને
પ્રવર્તાવે છે, માટે ત્રણ ભુવનને આનંદ આપવામાં
થન્ન સમાન અને સુખોની ખાણુ સમાન હે
પાર્શ્વ જિનેશ્વર ! તમે જયવંતા વર્તો. ॥૧૨॥

અવતરણ—શ્રીપાર્શ્વનાથ ભગવાનને “ભુવ
જતવદિજયરન્નભુવનમાં સૂર્ય સરખા” ઠંડ્યા
એ ચોથા વિશેષણની ઘટના આ ગાથામાં
દર્શાવે છે—

નિમ્મલ-	કેવલ-	કિરણ-
નિમંલ	કેવલજ્ઞાનરૂપ	કિરણોના

અર્થ—હે જગવન્ ! તમારા સ્મરણ રૂપ
જડના વરસાદથી સિંચાપેલી મનુષ્યોની જુદી
રૂપ પૃથ્વી નવા નવા સૂક્ષ્મ પદાર્થોના જ્ઞાનરૂપ
મંદુર નવા પાંદડા વડે ચોખ્ખા થાય છે, વગી
ફૂલોના બારમી બરેલી, તેમજ દુઃખરૂપ દાડને
હરનારી અને અનુપમ થાય છે, અર્થાન્ મનુ-
ષ્યની જુદીરૂપ પૃથ્વી તમારા સ્મરણ જલનડે
સિંચવાથી તે પૃથ્વીમાં જીવાજીવદિ જ્ઞાનરૂપ
મંદુર અને પત્રો ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે
જાને દેશવિરતિ સ્વપિરતિ પ્રમુખ ફલો લાગે
છે તેથી દુઃખ ભાગને હરનારી અનુપમ થાય
છે, માટે જુદીરૂપ પૃથ્વીને મેધ સમાન દેપાર્વ
નાથ પ્રભો ! મને જુદી આપેલ ॥૧૪॥

અપ્રતરણથી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને “જય-
જંતુવિષામદ-જગત્ના જીવોને પિતામહ તુલ્ય”
ત્રી ઘટના આ માયામાં

અને સુદ્ર અમુરફ-પશુઓનાં સમુદાયો તમારે
 રાથી ત્રાસ પામીને લાગી ગયા અને અદ્રશ્ય
 થયા છતાં સારી રીતે લખના. માંથી સાવધાન
 પૂર્વક રહે છે. એ કાચુથી ત્રણ જમતરૂપ
 વનમાં સિંહસંમાન છે પાર્શ્વનાથ જિનેન્દ્ર
 માસ પાપોને નાશ કરે-દૂર કરે. ૧૧૬૧ .

અયતરણ—આ માયાવડે પ્રભુની સ્તુતિ
 કરતા આચાર્યશ્રીને પાર્શ્વપ્રભુ પ્રત્યક્ષ થાય છે.

ફણિકણ-

ફારફૂરંત-

ધરણેન્દ્રની કૃષ્ણમાં

અનિશય રૂપીપ્રમાણ

રણકર-

રંજિયનહેપલ !

રવોના કિરણોવડે

રંગાયેલા આકાશમાં

ફલિષીકંદલદલ-

પ્રિયગુણતોના નરા અંકુશ-અને ધોતમાં

તમાલ- નિલુણ્ણલ-

સાર્મલ !

તમાસપૂજા-કાળા-કમલની- જેમ સ્વામી

ચેલા ઉપસર્ગોના સમુદાયથી પરાભવ નહિ
 પામેલા, તથા મને પ્રત્યક્ષ થયેલા એવા સ્તં-
 ભનપુરમાં રહેલા હે પાર્શ્વજિનેશ ! આપ
 જાણવંતા વર્તો. (અહીંયા સોલ ગાથાઓ વડે
 સોલ નમસ્કાર કર્યા પછી શ્રી અભયદેવ સૂરીજીને
 પ્રભુ સાક્ષાત્ પ્રત્યક્ષ થયા તેથી સત્તરમી ગાથામાં
 “અચક્ષુઃ જિનેસન્દે જિનેશ્વર મને પ્રત્યક્ષ
 થયા” એ પદ કહેવામાં આવ્યું છે, એમ તીર્થ
 કથનમાં કહેલ છે) ॥૧૭॥

અવતરણ—તારા મન, વચન, કાયા શુભ
 થયે છતે હું પ્રસાદ કરીશ ! એમ હે ભગવન્
 આપે વિચારવું ન જોઈએ, એ બતાવે છે.

મેહ મેણુ તરેલુ પેમાણુ
 માઝ મન ચંચલુ છે પ્રમાણુ
 નેયે વૈયા વિ વિસંદુલુ ।
 નથી વાળી પણ અન્વસ્થિત છે .

વાળું-ઉદ્ધત અને આગ્રસે કરી પરવશ હોવાની
પ્રમાણ નથી. પરંતુ હે દેવ ! કલ્પ વડે
પવિત્ર-યુક્ત તમારું માહુત્વ જ પ્રમાણ છે,
એ માટે હે કૃપાકુ ભગવન્ પાર્થનાથ ! મારો
તિરસ્કાર ન કરો, દુઃખ વડે ચિત્તાપ કેરો
મને પાળે-નાગાદિ શત્રુઓથી રક્ષણ કરો ॥

અયમરણ-રૂદ્ર પ્રમુખ અથ દેવોને
ત્યાગ કરી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થનાનું શું કરવું
તે જણાવે છે.

કિંકિં કર્પિવંત મેયં

શુ શુ પિંતમ્યુ નથીમ

કાંતુ કિં કિં ચં નં 'જપિત ।

કેશવ શુ શુ અથવા નથી જોડ્યા

કિં ચં નં ચિદિતં કિંદુ

શુ અથવા નથી આવરણ-કરું ક્યારાપ્રતી

રવુ ક્યું નથી ? હે દેવ ! રાં
 કયા પુરુષની નકામી જુઝામ
 અર્થાત્ સર્વ ક્યું તોપણ હે
 પણ રક્ષણ પ્રાપ્ત ક્યું નહીં,
 કાયાથી રૂદ્ર પ્રમુખ અન્ય દેવ
 કરી પણ તમારી કૃપા વિના
 કલ્યાણ કરવાને સમર્થ નથી એ
 ઓ માટે તમારી જ પ્રાર્થના સઃ

અવતરણ—આ સંસારમાં
 દુઃખી હોવોના તમે જ સ્વા
 અને શુદ્ધ છે માટે તમારે એ
 તે દેખાડે છે—

તુંહુ સામિત તુંહુ મૌય—
 તમે સ્વામી તમે માત-

વણુ હુંહુ ૧૧૫ પિયંકર
 પિતા તમે મિત્ર પ્રિયારી

છો-હિત્તદિને જલ્પાચારી નિમંત્ર, જુદિ
 તમારી કૃપાથી જ પ્રાપ્ત થાય છે, તમે જ
 સ્વસ્વરૂપ છો-સ્વસ્વ કરનારા છો, તમે કદ્યાણ
 દારી શુદ્ધ છો, અને હું ચારે બાજુ દુઃખના
 સમુદ્રથી ઢાળાયેલો ગરીબ છો અને ઉત્કૃષ્ટ બામ્ય-
 હીન પુરુષોનો શબ્દ છું, તો પણ હવે તો
 તમારા સ્વસ્વ કમળરૂપ સ્વસ્વમાં લીન થયો
 છું, મારે હે કૃપાળુ વીતરમરેવ ! મારું
 સ્વસ્વ કરો ॥૨૦॥

સમવર્ણ—પ્રભુની કૃપાથી અનેક એવો
 વિવિધ મુખોને પ્રાપ્ત કરે છે તે દેખાડે છે—

પેદ્ય કિંચિ કૌય નીરોય,
 આપ સ્વામીવટે દેહનાએક કૃપા નીરોગા
 લોય કિંચિ પાવિયસુદમય ।

લોકો દેહનાએક પ્રાપ્ત કર્યા છે સેકો
 યુગ જેમજે એવ

गहिरण-
 मुंजइ रज्जइ ॥

सुंजइ रज्जइ ॥

सुंज असंख-

पास पसाइण ।

पणवरकप्प-

सवइ कुण मह जिण ॥२॥

परिजुण-

इ सुकट्टिण ।

णि म्बण,

नर सल्लिय मल्लिण ॥

तुह जिण सरणरसाय-

णेण लहु छंति पुणणव ।

जय धम्मंतरि पास,

मह वि तुह रोगहरो भव ॥३॥

मुंजइ रखइ ॥

५९ असंख-

६ पास पसाइण ।

५९ ५-

कुण मह जिण ॥२॥

परिजुण्ण-

६६ सुकुट्टिण ।

१- ,

खुण्ण भर सल्लिय सुलिण ॥

तुह जिण सरणरसाय-

णेण लहु हुंति पुणण्णय ।

जय धनंतरि पास,

मह वि तुह रोगहरो भव

दुरियङ्ग हरउ स पास-
 देउ दुरियफरिकेसरि ॥५॥
 तुह आणा थंभेइ,
 भीमदण्डपुरसुरचर-
 रक्खसजक्खफणिंद-
 बिंदचोरानलजहर ॥
 जलधलचारिरउइ-
 खुइपसुजोइणिजोइय ।
 इय तिहुअणअविलंधि-
 आण जय पास सुसामिय ॥६॥
 पत्थिअअत्थ अणत्थ-
 तत्थ भत्तिग्गरनिग्गर ।
 रोमंचंचियचारु-
 काय किन्नरनरसुरचर ॥

मुखलधम्मकामत्थ—
 काम मर निपनियस्सत्थिहि ॥
 जं ह्यायहि बहुदरिस-
 णत्थ बहुनामपसिद्धु ।
 सो जोइयमणकमल-
 भसल सुद्ध पास पवद्धु ॥९॥
 भयविग्मलरणझणिर-
 दसण धरहरियसरीरय ।
 तरलियनयण विसण्ण-
 सुअ गग्गरगिर करुणय ॥
 तद् सहसस्ति सरंत,
 ण्ठंति नर नासियगुच्छर ।
 मह विज्झवि सज्झसद्,
 पास भयपंजरकुंजर ॥१०॥

हय तिहुअणआणंद-
 चंद जय पास सुहुअमय ॥१२॥
 निम्मलकेवलकिरण-
 नियर विहुरियनमपहयर।
 दंसिय सयलपयत्थ-
 सत्थ वित्थरियपहाभर ॥
 कलिकलुसियजणधूय-
 लोयलोयणह अगोयर।
 तिमिरइ निरु हर पास-
 नाह भुयणत्तयदिणयर ॥१३॥
 तुह समरणजलवरिस-
 सित्तमाणयमइमेइणि
 अवर।वरसुहुमत्थ-
 थोहकंदलदलरंइणि ॥

जोइणिपूयणखित्त-
 चालखुदासुरपमुषय ॥
 तुह उत्तह-सुनह,
 सुद्धु अविसंदुल्लु चिद्धहि।
 इय तिद्धअणयणसीह,
 पास पायाइ पणासहि ॥१६॥
 फणिकणकारफुरंत-
 रयणकरंजियनहयल।
 फलिणीकंदलदल-
 तमाल-निलुप्पलमामल ॥
 कमठासुरउवसग्ग-
 यग्गसंसग्गअग्गंजिय।
 जय पक्खख जिणेस,
 पास धंभणयपुरद्विय ॥१७॥

तहवि न पत्तउ ताणु,
किंपि पइ पट्टपरिचत्तिहि ॥१९॥

तुहु सामिय तुहु माय-
पप्पु तुहु मित्त पिणंकरु।

तुहु गइ तुहु मइ तुहु जि-
ताणु तुहु गुरु खेमंकरु॥

हउं दुहभरभारिउ,
पराउ राउ निब्भगगइ।

लीणउ तुहु कमकमल-
सरणु जिण पालहि चंगइ ॥२०॥

पइ कियि कय नीरोप
लोय कियि पावियसुहसय।

कियि मइमंत महंत,
केयि कियि साहियसिवपय॥

विहन्तु जिण जाणउ किं पुण ।
 हउ दुक्खिगय निरु मत्त-
 चत्त दुण्ह उस्सुगमण ॥
 तं ममउ निमिसण,
 गउ एउ वि जह मत्तमइ ।
 मयं जं सुक्खिगयव-
 सेण किं उंपर पणइ ॥२७॥
 तिहुअण मामिग पास-
 नाह मइ अप्पु पयासिउ ।
 किल्लउ जं निगरूय-
 मरिगु न मुणइ यहु नंपिउ ॥
 अन्तु न जिण जग्गि तुह,
 ममो वि दक्खिण्णुदयासंड ।
 अहं कइ होसु हयामउ ॥२८॥
 जह तुह रुविण किणवि,

પ્રભુની પ્રતિમાને ત્યાંથી દારિકામાં લઈ આવ્યા,
 દારિકામાં એ પ્રભુને પોતાના મહેલની નજીક
 માણેક અને 'મુવલુ' જડિત મંદિરમાં બિરાજ-
 માન કર્યા, ત્યારથી સમગ્ર યદુવંશ સહિત
 વાસુદેવ અને બળદેવ સ્થાનન પાર્શ્વ પ્રભુની
 પૂજા સેવા કરતા કરતા સમય પસાર કરવા લાગ્યા.

સમય સમયનું કામ કર્યા કરે છે, વિધિના
 લેખ માનવી મિથ્યા કરી ચકતો નથી, કર્મ-
 રાજના જ્ઞાત્રીમ પાઠમાંથી એ છટકી ચકતું
 નથી, આજે યાદુવંશના નવ સુવાન રાજકુલવંશ
 મંદિર પીને મસ્ત બન્યા હતા, શાંભુકુમાર
 પણ એમાં હતા, સૌ જ્ઞાનભુક્તા બની દાદબરી
 શુદ્ધ પાસે જંગલમાં તપ તપતા દેવાયન રૂપિને
 ગાળો દેવા લાગ્યા, અને માર મારવા લાગ્યા.
 છેવટે રૂપિની કદરવના કરી સૌ પોતાને સ્થાને
 ગયા. કુમારોની વિટંબલુથી રૂપિને કોષ

એકલા અદુલા પછી વિના તલસના એક.
 હજાર હર્ષનું આયુધ્ય લોગવી મૃત્યુ શય્યા પર
 સૂતા આખરે ભગવાન નેમિનાથે ભાખેલી
 દારિકાના દાહની અને કૃષ્ણ વામુદેવના મૃત્યુની
 આગાહી ખરી નીવડી.

આ ભાનુ ભગદેવ પાત્કી લઈને આવ્યા,
 અને વામુદેવને મૃત્યુ પામેલા જાળી ફદન
 કરવા લાગ્યા ત્યાંથી તેમનું શ્રમ લઈને ફરવા
 લાગ્યા તે વખતે તેમનો શિદ્ધાઈ સારથી જે
 મૃત્યુ પામી દેવ થયો હતો તેણે તેમને
 સંસારની અસારતા સમજાવી, આથી ભગદેવે
 વામુદેવના શબનો અગ્નિ સંસ્કાર કરીને દીક્ષા
 અંગીકાર કરી. તે પછી તુંગિકાના શિખર
 ઉપર નર્મ તપ તપવા લાગ્યા. અંતે મૃત્યુ
 પામી પાંચમા દેવલાકમાં દેવ થયા એમની
 આજીવે એમને સાચામમળને પારણે દાન આપ-

એકલા અટુલા પછી વિના તલસલા એક
હબર હર્ષનું આયુષ્ય લોગવી મૃત્યુ શય્યા પર
સૂતા. આખરે ભગવાન નેમિનાથે ભામેલી
દારિકાના દાહની અને કૃષ્ણ વાસુદેવના મૃત્યુની
આગાહી ખરી નીવડી.

આ બાલુ બગદેવ પાછી લઈને આવ્યા,
અને વાસુદેવને મૃત્યુ પામેલા બાણી રૂઠન
કરવા લાગ્યા. ત્યાંથી તેમનું શબ લઈને ફરવા
લાગ્યા તે વખતે તેમનો સિદ્ધાર્થ સારથી જે
મૃત્યુ પામી દેવ થયો હતો તેણે તેમને
સંસારની અમારતા સમજાવી, આથી બગદેવે
વાસુદેવના શબનો અગ્નિ સંસ્કાર કરીને દીક્ષા
અંગીકાર કરી. તે પછી તુંગિકાના શિખર
ઉપર જઈ તપ તપવા લાગ્યા. અંતે મૃત્યુ
પામી પાંચમા દેવલાકમાં દેવ થયા. એમની
સાથે એમને માસખમણને પારણે દાન આપ-

માને છે, અને પ્રતિમાને લગતી આપાઢી
આવકથી માંડીને કૃષ્ણગણેશ મુખીની બીના
જળાવી દીધી, માટે હે સાર્થવાહુ ! તું આ
પ્રતિમાને અડ્ડીથી કાઢીને તારી નગરીમાં પધ-
રાવજે અને એની સાથે બીજી પણ બે પ્રભુની
પ્રતિમા કાઢીને જુદે જુદે સ્થાને પધરાવજે,
એમ કહી દેવ અદરય ધર્મ ગયો.

આથી સૌ પુરો પધા અને સમુદ્રમાંથી
ત્રણ પ્રતિમાજી બહાર કાઢી. (ચતુર્વિંશતિ
પ્રજાંધમાં સ્તંભન પાર્શ્વનાથની એક પ્રતિમા
અને ધનપતિને બદલે સાગરશેડનું નામ છે)
સૌ હર્ષ પૂર્વક પ્રભુ દર્શન કરી પાવન થયા.
ત્યારબાદ સાર્થવાહુ સૌની સાથે કાંતિપુરીમાં
આવી પહોંચ્યો, અને કાંતિપુરીમાં મનોહર
મંદિર બંધાવી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુને
પધરાવ્યા, બાકીના એક પાર્શ્વપ્રભુની પ્રતિમા

૧૫ અભય સંયમ અહુષ્ઠ ઠરવાના છે એ વાત જાણી
 ૨૬ માતા પિતાએ એમને સંવમની દુષ્કરતા
 ૩૧ સમજાવી, કેટલાકોએ સાંસારિક દલ્લિક મુખેની
 ૪૧ લાગ્યો જતાવી છતાં પણ કુમાર એકના જે
 ૫૧ ન થયા અને માતૃપિતાની આજ્ઞા મેળવી
 ૬૧ સંયમ અહુષ્ઠ કરી ઓ જિનેશ્વરસૂરિજીના
 ૭૧ શિષ્ય થયા, તેમનું નામ અભયદેવમુનિ રાખ-
 ૮૧ વામાં આપ્યું. સંયમી બન્યા પછી તેઓ શુક
 ૯૧ મહારાજની શીતળ છાયામાં રહી જ્ઞાન અને
 ૧૦૧ ક્રિયા દ્વારા સંયમની ઉન્નતિ સાધવા લાગ્યા.
 ૧૧૧ વિદ્યાની આરાધનાને પ્રતાપે તેઓ ટુંક વયમાં
 ૧૨૧ પ્રખર વક્તા (પર્માપદેશક) થયા.
 ૧૩૧ પ્રખર વક્તા અભયદેવ મુનિને સોલ્લ વર-
 ૧૪૧ સની બાળ વયે જૈન જૈનેતર દર્શનવા પાર-
 ૧૫૧ મામી થયેલા જાણી શીમાન જિનેશ્વરસૂરીશ્વરે
 ૧૬૧ વિક્રમ સંવત ૧૦૮૮ માં સૂરિપ્રણી . અલંકૃત

સમયે સુરિજીએ ધસ્તેન્દ્રદેવે કહેલો ત્રા
 સ્તંબન પાર્થનાથ પ્રભુનો બધા વૃત્તાંત શ્રી
 સંધને જાણ્યો અને સુરિજી વિહાર કરી
 સંધ સદ્વિત પ્રતિભાવાણા સ્થાને આવ્યા ત્યાં
 જગીશ મહોદ્દ પ્રમાણ 'જય તિદુઝાણુ' સ્તોત્રની
 રચના કરી, અને સ્તોત્ર વડે સ્તુતિ કરી શ્રી
 સંધ સમક્ષ બૃમિમાં રહેલા સ્થંબન પાર્થ-
 નાથ પ્રભુની પ્રતિમાજીને પ્રગટ કરી (કયાંક
 પ્રતિમાજી પ્રગટ થયાં પછી હીઝગ્યો રચ્યાનો
 હસ્તેષ ઉ) શ્રી સંધ અને સુરિજી મહુ
 પ્રતિમાના દર્શન કરી કૃતાર્થ થયા, ત્યારપછી
 હરપૂર્વક શ્રી સંધે સ્નાત્ર મહોત્સવ કરી
 મહુના ન્દવજુજ્જને આચાર્ય શ્રીના શરીરે છાંદ્યું,
 આથી સુરિજીનો રોગ નષ્ટ થયો. જયતિદુ-
 ઝાણુ સ્તોત્રની છેલ્લી જે ગાથા ધસ્તેન્દ્ર દેવના
 કહેવાથી સુરિજીએ ગોપવી હીધી. આવી રીતે

એક બંધુ મંદિર તૈયાર થયું અને બીજી
બાજુ શ્રી સચે તપાગચ્છગમનાંગણુનસોમણિ
વીથોદ્ધારક ઔદ પ્રતાપી . બાલ , કલ્યાયારી
શાસન સમ્રાટ પૂજ્યપાદ જગન્નુક આચાર્યદેવ
શ્રીમાન્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ
સાહેબને પ્રતિષ્ઠાને માટે વિનંતિ કરી સૂરીશ્વરજી
સંઘની વિનંતિનો સ્વીકાર કરી પોતાના વિદ્વાન્
શિષ્ય , પ્રશિષ્ય સુરિપુંગવો સહિત ખંભાત
બંદરમાં પધાર્યા શ્રી સચે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ
ચરૂ , કર્પો , અને કુમકુમ , પત્રિકાઓથી , શ્રી
સંઘના આનંદમાં આમંત્રણો સ્વીકારી દેશ-
દેશના બ્રાહ્મિક સદગૃહસ્થો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સ
વમાં આવ્યા.

ત્યારબાદ પ્રભુજીને બિરાજમ્મન કરવાની
ભાલી બોલવા લાગી અને શ્રી સુરત નિવાસી
સ્વર્ગસ્થ શેઠ જાલાલાઈ બગવાનદાસ ઝવેરીનાં.

એક બંધુ મહિ તૈયાર થનું અને બીજી
 બાલુ કી મુલે તપામચ્છમગનનાં ગણનસોમણિ
 લીધોંદારક મોહ, પ્રતાપી ભાત, પ્રદ્યગારી
 શાસન સમ્રાટ પૂજ્યપાદ જગન્નુરૂ આચાર્યદેવ
 શ્રીમાન્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ
 શાહેબને પ્રતિષ્ઠાને માટે વિનંતિ કરી સૂરીશ્વરજી
 સંધની વિનંતિને સ્વીકાર કરી પાતાના વિદ્વાન્
 શિષ્ય, પ્રશિષ્ય સુરિપુંગવો સહિત ખંભાત
 બંદરમાં પધાર્યા શ્રી સચે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ
 શરૂ કર્યો, અને પ્રમુખ પ્રતિષ્ઠાઓથી શ્રી
 સંધના, મનમથા, અમંત્રણો સ્વીકારી દેશ-
 દેશના ભાવિક સદ્ગુરુઓ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સ
 વમાં આવ્યા.

ત્યારબાદ પ્રભુજીને ગિરાજમંદિર કરવાની
 માંઢી ખોલવા લાગી અને શ્રી મુરત નિવાસી
 સંગરૂપે એક જાણાસાઈ ભગવાનદ્વારા જવેરીનાં.

બની હતી, તેમજ એક અમરચંદ પ્રેમચંદનાં
 સુપુત્રોએ તથા એ મંદિરના વહીવટ કરતા
 શા. છગનલાલ પાનાચંદ તથા તેમના સુપુ-
 ત્રોએ તથા નેમિ જૈન પ્રસાદ મંડગના તથા
 મહાવીર જૈન સખાના દરેક સભ્યોએ સુંદર
 સેવા બજાવી હતી.

આમ ખંભાતમાં શ્રી સચે સૂરીશ્વરજીના
 પુનિત હસ્તે શ્રી સ્તાંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુની
 બે વખત અને વિં સં ૧૯૬૩ ના જેઠ
 સુદી ૬ ના દિવસે છરણાપાડના મોટા મંદિ-
 રની તથા વિં સં ૧૯૭૬ ના વૈશાખ સુદી
 ૧૫ ના દિવસે શ્રાવરપુરના બે પ્રભુ મંદિર તથા
 એક શુદ્ધ મંદિરની મગીને કુલ ચાર પ્રતિષ્ઠા
 કરાવી.

હવે જેવી રીતે સૂરિજીના ઉપદેશથી દેશ-
 દેશના દાનવીર ગૃહસ્થોએ અનેક વીર્યાને

સરિશિષ્ટ.

શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પ્રતિમાને
દત્તિહાસ રમુ કરતા જે જે ગ્રન્થો મારા
જોવામાં આવ્યા છે, તે તે ગ્રન્થોમાં કેટલીક
બીના એકસરખી અને કેટલીક બીના ભીન્ન
રૂપાય છે. તે ભીન્નતા ગ્રન્થનાં નામવાર મેં
શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ માહાદેવની પ્રથમ
આવૃત્તિમાં જણાવી નથી. હવે એ બીના
ધ્યાનમાં રાખી તે તે ગ્રન્થોનાં નામ અને
તેની અંદરની કુલ બીના અર્થિ રમુ કહે છે.
વાંચક મહાશયો આ બીના વાંચીને જાણતા
સમજી લે.

(૧) વિ. સં. ૧૩૩૪ માં પ્રભાચંદ્ર-

સરિશિષ્ટ દત્ત
પ્રબંધના ગ્રન્થો

અભયદેવ
જીનેશ્વરનાં

મુખી પૂજ્યા ત્યારે ધરલેન્દ્રદેવની પ્રેરણાથી
 શ્રીમાન્ અબલદેવસુરિજીએ આ પાર્શ્વપ્રભુની
 પ્રતિમા પ્રગટ કરી ત્યાં તિર્થ પ્રવર્તાવ્યું, અને
 પોતે રાગરહિત થયા. છેવટમાં શન્યકારે આ
 પાર્શ્વપ્રભુ પ્રતિમાનાં પૂજન એવનથી વિશિષ્ટ
 પ્રકારનાં લાભની પ્રાપ્તિ બતાવી છે ॥

એજ શન્યનાં સ્તંભનક કન્પચિત્તોચ્છમાં
 પશુ આ પાર્શ્વપ્રભુ પ્રતિમાને સમુદ્રવિજય
 દશાકૃષ્ણ પૂજ્યાને. ધનેશયેડે સમુદ્રમાંથી
 કાઢીને કાંતિનગરીમાં પૂજ્યાને. નાગાર્જુને
 રશમિદિ આધ્યાને. અને દેવીની પ્રેરણાથી
 શ્યાંદ્રકુલ આચાર્ય શ્રીમાન્ અબલદેવસુરિજીએ
 ન્યતિદુયણુ સ્તોત્રની બગીચ આધાની રચના
 કરી શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુપ્રતિમાને અભિમાંથી
 પ્રગટ કર્યાને. સ્તોત્રની છેલ્લી બે ગાથા
 બોધવી રીધાને, અને સુરિજી રાગરહિત

૩૯
 ૪૦
 ૪૧
 ૪૨
 ૪૩
 ૪૪
 ૪૫
 ૪૬
 ૪૭
 ૪૮
 ૪૯
 ૫૦
 ૫૧
 ૫૨
 ૫૩
 ૫૪
 ૫૫
 ૫૬
 ૫૭
 ૫૮
 ૫૯
 ૬૦
 ૬૧
 ૬૨
 ૬૩
 ૬૪
 ૬૫
 ૬૬
 ૬૭
 ૬૮
 ૬૯
 ૭૦
 ૭૧
 ૭૨
 ૭૩
 ૭૪
 ૭૫
 ૭૬
 ૭૭
 ૭૮
 ૭૯
 ૮૦
 ૮૧
 ૮૨
 ૮૩
 ૮૪
 ૮૫
 ૮૬
 ૮૭
 ૮૮
 ૮૯
 ૯૦
 ૯૧
 ૯૨
 ૯૩
 ૯૪
 ૯૫
 ૯૬
 ૯૭
 ૯૮
 ૯૯
 ૧૦૦

પૂજીત યેવેલા એવા તે શ્રી (સ્વામી) પાર્થ-
 નાથ સંસારથી લબ્ધ હોવાનું સ્પષ્ટ કરે.
 અથવા તો કેટલાકે એમ કહે છે કે શ્રી
 કૃષ્ણનાથ હોનેશ્વરની પાસે મમલુ વ્યવહારીયાએ
 પૂજ્યું કે હે ભગવન્ મને મોક્ષ ક્યારે પ્રાપ્ત થશે.
 એટલે સ્વામી જોઈયા શ્રી પાર્થનાથનાં તીર્થમાં
 તને સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થશે તેથી તેણે આ પ્રતિમા
 કરાવી. આ ગ્રન્થનો પચ્ચીસમો શ્લોક આ
 ભુક્તનાં એકાશીમાં પેજમાં આપેલ છે.

(૧) વિ. સં. ૧૬૫૧ પહેલાં વાચક કુશળ
 હાલ મળિું રચિત શ્રી સ્વામીનાથ પાર્થનાથ
 સ્તવનમાં આ પ્રમાણે બીના છે.

સમુદ્ર કિનારે મંદિરમાં રહેલા પાર્થ પ્રભુનું
 સમુદ્ર ઉપર પાંચ બાંધવા રામ અને ભદ્રમણે રાત્રી
 માસ અને નવ દીવસ સુધી પાન ધસું. પ્રભુના
 પ્રભાવથી સમુદ્ર જળ સ્થંભી થયા તેથી પ્રભુનું

સમુદ્રમાં ત્યાં સ્થંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુ રહ્યા
 હતા. ત્યાં કાંતિનગરીનાં સાગર ચોકનાં વહાણ
 આવ્યા, અને તે વહાણો સમુદ્રમાં એક માસ
 મુઘી સ્થંભી ગયા. ત્યારબાદ શાસનદેવીની
 પ્રેરણાથી સાગરચોક સમુદ્રમાંથી પ્રતિમાજી કાઢીને
 કાંતિપુરીમાં સ્થાપન કરીને પૂજવા લાગ્યો.
 ત્યાંથી એ પ્રતિમા નાગાર્જુને ચોરી અને રસ
 મિદ્ધિ સાધીને ચોરી નદીનાં કીનારે ભંડારી
 ઠેઠલોક કાઝ ગયા પછી શાસનદેવીની પ્રેરણાથી
 અભયદેવ સૂરિજીએ ચોરી નદીનાં કીનારેથી એ
 પ્રતિમાજી પ્રગટ કરી પોતે રાગ રહિત થયા
 અને ત્યાં સ્થંભજી ગામ વસ્યું. ત્યારપછી
 સૂરિજીએ ટીકાઓ રચી ત્યારબાદ મુસલમાન
 લોકોથી જ્યારે મુઝસત પેસાયું ત્યારે ભી સ્થંભન
 પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું જિજ્ઞાસુતામાં આવ્યું. આ
 સ્તવન ખંભાતમાં સ્થાયેકું લાગે છે, અને

राक्षसानामधीशाश्च

यक्षेशाः सपरिच्छदाः

सेव० राजं० ॥४॥

अणपत्नी-पणपत्नी-

मुह्यया व्यन्तरनायकाः

सेव० राजं० ॥५॥

ज्योतिषां वासवौ चन्द्र-

सूर्यावन्पेपि तेनराः ॥

सेव० राजं० ॥६॥

मनुष्यलोकसंस्थाना.

वासुदेवाश्च चक्रिणः

सेव० राजं० ॥७॥

इन्द्रोपेन्द्रादयोप्येते

सिद्धविद्याधराधिपाः ॥

सेव० राजं० ॥८॥

महितस्त्रिसंघ्यं जप्तो,
सर्वाधिभ्याधिनानाशनः ॥३॥

सुरासुरेन्द्रमहितः,
श्रीपाण्डुघनृपस्तुतः ।

श्रीचन्द्रप्रभतीर्थेशः (१)
श्रियं चन्द्रोज्ज्वलां कुरु ॥४॥

श्रीचन्द्रप्रभविशेषं,
स्मृता सयःफला मता ।

सर्वाधिभ्याधिविघ्नसं-
दायिनी मे वरप्रदा ॥५॥

दीपोत्सवपर्वणि विलसंतं,

वर्धमानभगवन्तम् ॥प्र०॥९॥

इति वर्णद्वयसंकलनया द्वात्रिंशदल-

कमलबंधचित्रस्तवनम् ॥

प्रत्यक्षरविवक्षया चतुःषष्टिदलकमल-

बंधगर्ममपीति श्रेयः ॥

इति पूर्वमुनिपतिविरचितप्राचीन

स्तोत्रस्तवनादि ॥

(શાસ્ત્રીય છંદ)

જેના યોગથી અમોઘ થરતો,
 ચારિત્ર સામ્રાજ્યને,
 મેરે મહુરિ વંદના ઉરથી,
 વિજ્ઞાનસૂરીરાને,
 ધી ઠસ્તુરેગણિ સ્મરી હૃદયમાં,
 દેવી તથા શારદા.
 ખંભાતે સ્થળા ઠરું સ્તવનની,
 ચોવીથ છનેયનાં.

(૧) શ્રી આદિજિન સ્તવન

(જ્યારે જાવે નીન જુઘની-એ રાત્ર)

જ્યારે દેખું મુરતિદીનની, હેડે હૃદય ન માય,
 મનનાં જાવો પદપદ ચાહે, શ્રી દીનવરનું ધ્યાન;
 જ્યાં સમરસાધન કરાય, ત્યાં જાવે પૂજન યાય,
 પ્રભુપૂજન છે શીવમુખદાય. જ્યારે ૧

(ચાર્દસ છંદ)

જેના યોગચક્રી અમોઘ ધરતો,
 ચારિત્ર સામ્રાજ્યને,
 પ્રેમે માહુરિ વંદના ઉચ્ચક્રી,
 વિજ્ઞાનસૂરીશને,
 શ્રી કેસ્તુરભણિ સ્મરી દૃઢ્યમાં,
 દેવી તથા સારદા.
 ખંભાતે રચના કરું સ્તવનની,
 ચોવીશ છુનેશનાં.

(૧) શ્રી આદિજિન સ્તવન

(જ્યારે આવે નીન છુચની-એ રામ)

ત્યારે દેણું મુરતિજનની, હૈડે હૃદય ન માય,
 મનનાં ભાવો પલ્લપલ્લ આહો, શ્રી છત્રચરતું ધ્યાન;
 જ્યાં સમરચપાન કરાય, ત્યાં ભાવે પૂજન યાય,
 પ્રભુપૂજન છે શીવચુખદાય. જ્યારે ૧

મુરતિ મંગળાધારી, આતમ ઉજ્યાથી,
 તારંગે મનમોહકાં, મંદિર આચારે-જઈયાં ૧
 વિપય વેલ વિદારી, પાપપંક પોનારી,
 ભાવે જગાવો જૈયાં, મંદિર આચારે. જઈયાં ૨
 પ્રેમયો પ્રભુ શુભભાર્ષ, મુંદર ભકિત લગાડ
 ધ્યાન લગાવો જૈયાં, મંદિર આચારે. જઈયાં ૩
 પૂજ્યની પૂજા સારી, પરમપદ દેનારી
 તારાંદે હવન નૈયા, મંદિર આચારે. જઈયાં ૪
 માગું ખલત પ્રભુને, મંદિર આચારે. જઈયાં ૫
 દીખાડો મુક્તિ નૈયા, મંદિર આચારે. જઈયાં ૫

(૩) શ્રી સંભવજિત રતવન

(ભગો ભગો મે મેરે સાધુ-મે રાધ)

ધાનુ ધાનુ મે સંભવજિત,

શ્રીવરભાણીના જંગ (દેક)

ભર ચંદ્રવીમે સંગમે ત્રેક દીન,

દુઃખનુખ સળદી લોક,

(૪) ધ્રી અભિનંદનચિન રતવન
 (તુમ્હને મુઝમે પ્રેમ શીખાયા-એ રાત)
 અભિનંદન મુઝકો મેં પાયા,
 સંસાર સારા ફીરકર આયા;
 અબ નહિ છોડું શ્રી છનરાયા,
 મુકિત વસાયા જ્યોતિ જગાયા;
 જિનવર તું બવ તાર મુઝકે,
 જિનવર તું ભવતાર૦ અભિનંદન૦ ૧
 નરક નિગોદમેં છવ ભમાયા,
 બહુ દુઃખ પાયા કલેસ જગાયા;
 જિનવર તું ભવતાર મુઝકો,
 જિનવર તું ભવતાર૦ અભિનંદન૦ ૨
 દર્શનસેં દુઃખ દુર ભગાયા,
 હુર્ખ ભસ્યા શાંતિકો પાયા;
 જિનવર તું ભવતાર મુઝકો,
 જિનવર તું ભવતાર૦ અભિનંદન૦ ૩

મોહનો વેપાર બારોબાર ચાલ્યો બધ છે
પાર પામ્યો બધ છે.—સેવે ૧

મુસ્તર દેવ નિરાંગીને પ્યાવે
પ્રભુ સેવાથી સંમંકિત પાવે
શર્વ પાપાચાર ને વિકાર ચાલ્યો બધ છે.
પાર પામ્યો બધ છે—સેવે ૨

છન મુખતિની સેવાથી ન હારે
સારા ભવની મુખતિને સંહારે
અસાની દેહાર એ અધાર ચાલ્યો બધ છે
પાર પામ્યો બધ છે—સેવે ૩

પ્રભુની પ્રતિમા સોઢે તલાવે
ભવિભાવે પૂજન કરી રાખે
વાસના વેપાર દુઃખકાર ચાલ્યો બધ છે.
પાર પામ્યો બધ છે.—સેવે ૪

અષ્ટ પ્રતિકારે પ્રભુ સોહે,	
મુર નાથક સરદાર-નમુઁ	૩
દેશના આપી સમવસરજુમા,	
ભવ્ય કમળ વીકસ્યાયા;	
ધડવીધ સંઘની રવાપનાએ,	
તીર્થે જનાયા સાત-નમુઁ	૪
કમં અધાતીની કાર કરીને,	
છનછ શીર મુખ પાયા;	
મુકિત નિવાસી પદ પ્રભુની,	
સેવા કરૂં ભવનાસ-નમુઁ	૫
નેમિ સુરિ વિદ્વાન પસારે,	
કરુર ગુરુવર રાવા;	
ગુણ ગાથા શી પદ પ્રભુના,	
ધરોભદ્ર અતુચાર-નમુઁ	૬

બલિહારી દેવ છનની, દેખાય જગતમાં

સુપાર્થ ૦ ૪

નેમિ-વિજ્ઞાન સાર, કસ્તુર સુખકાર;

એ યથોભદ્ર ખ્યારા, દેખાય જગતમાં

સુપાર્થ ૦ ૫

(૯) ધી ચંદ્રજિત સ્તવન

(મન્મ લીલા તો કહે જાહે મેન્દ્રાચ

ચંદ્ર પ્રભુકો ભજવે જાહે હરદે ભવકા નામ

જાહે લેલે સુકિત પામ, જાહે લેલે સુકિત પામ.

(ટેક)

નરકનિ ગેતમે તું બહુ માયા, દુઃખ દાવાનજખાન;

જાહે દુઃખ દાવાનજખાન.

તાપ ઘોરશી મેની ભમાયા, ભવ અટવી મેદાન;

જાહે ભવ અટવી મેદાન

જગમે સાચા વૈષ્ણ કહ્યા, જાવ રાગ હરનાર;

બંદે જાવ રાગ હરનાર.

પીલે ખમીરસ જામ, બંદે લેલે મુજિ પામ;

બંદે લેલે મુજિ પામ. બંદે લેલે ૦ ૪

નેમિ વિજ્ઞાનસુરિ સાર, તપગચ્છ કે શબ્દમાર;

બંદે તપગચ્છ કે શબ્દમાર.

નમી કસ્તુરગાઉ જિનખાસ, વયોભદ્ર અજમાર;

બંદે વયોભદ્ર અજમાર.

પીલે ખમીરસ જામ, બંદે લેલે મુજિ પામ;

બંદે લેલે મુજિ પામ. બંદે લેલે ૦ ૫

(૬) શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન

(પ્રથમ ૬૫ ઉપ જગમે ૫૫ નીસાજા-એ ૮૫)

જિનજીવ હવ જગમે પંચ નીસાજા,

સજિમે હોવા હવ અનુભવ મુખ્યા,

દીપે સોપનવચ્ચ કાચ, તુંહિ અરિહંતં શ્રીદયા

શીતલ—૧

પધારી ગર્ભમાં શીતલ, જનકિનું દવ કયું શીતલ,

લગ્નં તું નામથી શીતલ, દીધાં કર્મોને સૌ શીતલ.

શીતલ—૨

દયાળુ દેવ તું જગમાં, નિરામી દેવ તું જગમાં,

દેવાધિદેવ તું જગમાં, નિરંજન દેવ તું જગમાં.

શીતલ—૩

પ્રભુતુંજ આચરે સારે, અરજી દનરજ ઉરધારે,

ત્રિશૂલ સંતાપ નીવારે, સેવકોનો નાવે મંદિરે.

શીતલ—૪

તેમિ વિજ્ઞાનસૂક્ષ્મ, ગ્રહિ કરતુર મુક્તિદા,

યશોભદ્ર તણે ફેરવે, બતાવે મુક્તિ લગ્નદા.

શીતલ—૫

(૧૨) શ્રી વાસુપુત્ર્ય જિન સ્તવન

(કાલી કમલી વાવે તુમપે લાખો સધામ એ સમ)

ચંપા પુરીના વાસી છનછ તારૂં ચરણ,

અમને તારૂં ચરણ. (ટીક)

વાસુપુત્ર્ય જગત ઉપકારી, સેવેછે મુરનર સંસારી,

અનુપમ મુખ દેનાર, છનછ તારૂં ચરણ.

ચંપા ૧

માયા મમતા મોહ રીઝાવે,

કર્મ કઠીન પગપગ ગલસાવે,

દેખું હું બંધાર, છનછ તારૂં ચરણ.

ચંપા ૨

કલ્પીગણે તુમ દેસન ચારૂં,

મનહર મુસતિ મનમાં પારૂં,

જંગમંગ જ્યોતિ કાર, છનછ તારૂં ચરણ.

ચંપા ૩

આજે તું છનસાજ સહારો

ચૌત્રીય અતીથય કે એધારી,
 એવે સુરનાર પર્ષદ સારી,
 વાણી સુધાશમ વરણ રહી હૈ,
 યજ્ઞ જંતુકે મનમેં. વિમલ ૨
 સુરતીયાં બાકી યમધારી,
 દેખત લવીજન મન હુરનારો,
 સમ્યક દર્શન દેત રહી હૈ,
 એવકે હૃદય કમલમેં. વિમલ ૩
 દેવ નિસાગી હુય સુખકારી,
 પૂબે છનવર યજ્ઞ સંસારી,
 મનહર જ્યોતિ છાઈ રહી હૈ,
 મુજ મનકે દરપનમેં. વિમલ ૪
 નેત્રિ સૂરીશ્વર તપગચ્છ નાયક,
 સુરિ વિજ્ઞાન વિમલ વરદાયક,
 શરૂ કરતુર નમીચરો બદ્ર યજ્ઞ,
 જાતું મુકિત યદનમેં વિમલ ૫

(૧૫) શ્રી ધર્મ મિત્ર રત્નવનં :

ભમે છે ડગલે ડગલે ડાગ,
 ધ્યાવે ધર્મનાથ ભવીયા,
 લુંદી છે સો જગ જંજાગ,
 ધ્યાવે ધર્મનાથ ભવીયા ૧

પ્રભુ સાચી સમતા ધરતા,
 અનાદિની જડતા હરતા,
 એ સૌ જંતુતણા રખવાજા,
 ધ્યાવે ધર્મનાથ ભવીયા ૨

સૌથી સાચું એન ચરણું,
 પ્રભુ વીણુ હાથે ના તરણું,
 વડો યાય ન કોથી વાણ,
 ધ્યાવે ધર્મનાથ ભવીયા ૩

એનેભણિત કર્મો હાપે,
 પ્રલક્યાં પ્રકિતસુખ આપે,

સુરતિ છે છનની મન લાંવી,

કામ કોય પદમાંહે હાલી,

આપે સુકિત સ્થાનરે, ગાયો ૩

પૂજનનો છે લાભ અનુપમ,

સેથી છવન સફળ થયા હમ,

પીવા અમીરશપાનરે, ગાયો ૪

દાંબ ઉદારક નેમિ સુવિજ,

વિજ્ઞાન કસ્તુર છે સુવ શુરેલ,

યયોભદ્ર કરે જ્ઞાનરે, ગાયો ૫

(૧૭) છી કુચુ (ચિંન રત્નવન

(રત્ન રત્ન આયો કું-એ સોન)

જપવા જપવા આયો—કું કુંચુનાથનેરે,

કુંચુનાથનેરે — કુંચુનાથનેરે ૦ જપવા (ટક)

ચકી પદની મહત્તા પામી,

દુઆ પ્રજુલ સંયમ રામી,

આહું એ નિષ્કામી—કુંચુનાથનેરે ૦ જ-૧

શ્રી મુનિમુવત શસ્ત્ર લઈ ગુમ,

ઝગમગ નથેતિ જગાવે, ભવી.--૪

કુઃખ કાલુષ્ય એ ભવ આચરશે,

નેમિ નાવ તસવે,

વિદાન કેતુર ચયોભદ્રસે,

કર્મ કુરંગ દસવે ભવી.--૫

(૨૧) શ્રી નમિજિન સ્તવન

(અ નમો ચંદન દાર સાવે-એ રાગ)

આજ આવે મળી સૌ ગાવે,

નિરંજન શ્રી હનને,

ભાવે ધ્યાવે નમિનાથ ધ્યાવે,

માગે શીવ વધૂને૦ (ટક)

સાખી:—

મિથિલપુષ્પાં જનમીયો, વપ્રાસુત જપકાર,

રિજવ પિના કુલચંદ્રો, પ્રભુલ સોહે અપારે.

માગે શીવ વધૂને૦ આજ-૧

શ્રી યુનિયુવત શરણુ લઈ તુમ,

ઝગમગ જ્યોતિ જગાવો, લધી.--૪

દુઃખ કારણ એ લવ સાપરશે,

નેમિ નાવ તરાવો,

વિજ્ઞાન કસ્તુર પ્રયોજાવશે,

કર્મ કુરંગ હરાવો લધી.--૫

(૨૧) શ્રી નમિજિત સ્તવન

(અદ નમો ચંદન દાર લાવો-એ રાગ)

આજ આવો મળી સૌ માવો,

નિરંજન શ્રી જીતને,

આવે ધ્યાવો નમિનાથ ધ્યાવો,

માગે શીવ વધૂને૦ (ઠેક)

સાખી:-

ત્રિપિલાપુરમાં જનમીયો, વપ્રાસુત જપકાર,

વિજય પિતા કુલચંદ.લો, પ્રભુજી સોહે અપારદે.

માગે શીવ વધૂને૦ આજ-૧

(૨૨) ઓ નેમિજન સ્તવન

(નામર વેલીએ રોપાવ-એ રામ)

લક્ષિત વેલીએ રોપાવ તારા આગણવનમાં,

નેમિ નાથને વસાવ તારા આગણવનમાં, (ટક)

દેવત ગિરિ તીરથ ખ્યારા, છે સમુદ્ધનારનીવારા,

શીવાનંદન વસાવ, તારાં ૧

તુ ભવ અટવીમાં ફળ્યો, ને સાચા દેવને ભૂલ્યો,

ધ્યાન મુંઢર જગાવ, તારાં ૨

જિતની મુરતિ મંજગદાથી

હીધી સૂત્રે શીવ મુખદાથી,

પૂજન ભાવના જગાવ, તારાં ૩

દરશન પૂજન આનંદભારી,

છે ભવી જનને મુખકારી,

આધિ ઉપાધિ કુકાવ, તારાં ૪

પ્રભુમી નેમિ વિદ્યાન પાયા,

યયોભદ્ર શૂર્ન શુભ આયા,

મુકિત મદિર વસાવ, તારાં ૫

પ્રભુના મહિમાનો નવપાર પામે જ્ઞાની,
સૌથી ઉચી મેં તે ભકિત એની બાણી,
પ્રભુ ભકિતથી માફે હિત—

હું તો કદી ના છોડું લાગી-૪
જુદા જગમાં શ્રી જીનવરનું ચરણું સાચું,
હરનિશ ધ્યાન લગાવું મુખથી શીવપદ યાચું,
ગાવું ધરોઅદ્ર જિન ગીત—

હું તો કદી ના છોડું લાગી-૫
—(૬)—

(૨૪) શ્રી મહાવીર જિન રતવન

(મેં મનાઈ જાત મનાઉં-એ યમ)

મેં ત્રિશલા નંદન ધ્યાઉં,
મનહર મુરતિ જિન મંદિરમેં,
પ્રભુડી પૂજા રચાઉં મેં ત્રિશલા-૧
કુસુમ મનોહર શ્રી જિનવરમેં,
રમિધ સંવર જાત જાઉં:

પ્રભુજીનો પરીવાર,

તમને મારા વંદન—સેના૦ ૫

આયુષ્ય સાઠ લાખનું પુરવે

સમેત પર ઝેલેલી જાયે;

પામ્યા ભવનો પાર,

તમને મારા વંદન—સેના૦ ૬

ત્રીમુખ યજ્ઞને દુસ્તિારી,

શાસનનાં સંઠટ હરનારી;

ભવીજન આનંદમર,

તમને મારા વંદન—સેના૦ ૭

નેત્રિ વિદ્યાન કરતુર પાયે,

પયોબદ્ધ જનનાં ગુણ ગાયે;

માગે મુક્તિ સાર,

તમને મારા વંદન—સેના૦ ૮

ત્રી લક્ષ મુનિવર ચોહે સારાં,
 સાધવી ॥ લાખ છત્રીય હુબરો,
 પ્રભુજનો પરિવાર હો બુઢાણા-અનંવર ૦ ૫
 ધર્મવરસુરને દેવી કાલી
 શાસન સેવા કરે અજવાલી
 વિમ નીવારણુદાર હો બુઢાણા-અનંવર ૦ ૬
 તપગચ્છ નાયક નેમિસૂરિણ,
 વિજ્ઞાન કસ્તુર સેવે લણુંદણ,
 યયોભદ્ર શુષ્ક ગાયે હો બુઢાણા-અનંવર ૦ ૭

(૫) શ્રી સુમતિ જિતરંજવન

(ભાગતમા ડંઢા બાવમમે-એ રાંગ)

પ્રભુ સુમતિનાથ નમી લાવે,
 સાર્યકે માનવ ભવને કરીએ;
 અનરાજનું ધ્યાન સદા ધરીએ,
 સૌ દેવ અનેગ પરીડરીએ:-પ્રશ્ન ૧

આયુ પૂરવતું ચાલીશ લાખ,
 આઞ્ચા સમેતગિરિનરાજ;
 હરી કર્મો શૈલેશી ભાવે,
 પ્રભુ પામ્યા મોઘું મુક્તિરાજ.-પ્રભુ ૬
 મહાકાલીને તુંબરૂ ચક્ક,
 સેવે શાસનનો પક્ક સદાય;
 નેમિ વિજ્ઞાન કસ્તુર પાચ,
 પયોભદ્ર છનનાં શુભ માય.-પ્રભુ ૭

(૯) સ્ત્રી પદ્ય જિન સ્તવન

[કટ ભવો મંદનપર લાવો—ઐ શય]

ભવી અજ અલ્પદં પંચ પ્યાસ, ધ્યાવો પ્રેમ ભાવે,
 દેવ મગીયા નીરાગી નીસલા, ધ્યાવો પ્રેમ ભાવે.
 (૮૩)

સાખી

મેમિ તિજ્ઞાન શાશ્વતે, કસ્તુર ગલિ મુખકાર,
 યગ્યેશ્વર છન સેવીને, માએ છે શીવમુખ આર રે,
 ધ્યાવે પ્રેમ બાવે-ભવીં ૫

(૭) શ્રી મુપાર્થ જિનસ્તવન

(જૈન ધર્મના જુદાં સિદ્ધાંત—એ રૂપ)

મુપાર્થ છનછ નીચગી સારા,
 બાવે ભક્તિ કરે ધંધારા (૮૬)

મંદન પૃથિવી પ્રતિષ્ઠનાંએ,
 મંદન વાણીરથી તળાંએ;
 સ્વસ્તિક દંદન શ્રીછન ધ્યાસ,
 બાવે ભક્તિ કરે ધંધારા ૧

સદુક્ત સંગે સંવેશ પાયા,
 દોસય મનુષ ઉચી કાયા;

(૮.) શ્રી ચંદ્રજિત સ્તવનં

(છાને જમ્બો મસ્તકનો-એ ગમ)

ભવીયા શ્રીજન ધ્યાવો, શ્રી ચંદ્ર પ્રભુને ધ્યાવો. (૧૬)

પીતા મંદુરોત ચંદ્ર પુરીનાં,

લક્ષ્મણા માતા ચંદ્ર પ્રભુના;

ચંદ્ર લંછની ધ્યાવો,

શ્રી ચંદ્ર પ્રભુને ધ્યાવો. ૧ ૬

સારંધર શત ધનુ. જીચી કાયા,

ચંદ્ર સમી ઉજળી મુખકાયા;

સંયમી 'સહસ્રમુ' ધ્યાવો,

શ્રી ચંદ્ર પ્રભુને ધ્યાવો. ૨૦

આયુ દશ લાખ : પૂજ્ય ભણ્યું,

સમેત શીખરે શીવ મુખ ભણ્યું;

જ્યોતિ સ્વ રૂપી ધ્યાવો,

શ્રી ચંદ્ર પ્રભુને ધ્યાવો. ૩

(૬) શ્રી મુવિધિજન તવન

(મેરે મૌલા મેલાગે મરીને મુઝે-ઝે રાગ)

સેવો મુવિધિ છન બવીકા તુમે,

પ્રેમે ધ્યાન લગાવો બવીકા તુમે. (૬૪)

શેર

ત્યત મુશીવ માત રામા, જન્મકાકંદી પુરી,

સોહે લંછન મચ્છ કેરં, મુરતિ છનકી માપુરી,

માયો બ્રાહ્મ શ્રી છન બવીકા તુમે૦ સેવો૦ ૧

શેર

દોષ પૂરવ લાભ આયુ, શત ધનુ તનુ ઉચતા

સહસ સાથે પ્રભુ સાધુ, બની કંથમ સાધતા,

કાપો પાપ અનાદિ બવીકા તુમે૦ સેવો૦ ૨

શેર

ચાર ધન પાતી હકાવી, બને તીર્થપતિ પ્રભુ,

લક્ષ દો સાધુ પ્રભુકે, વર્ણ ઉચતા ત્ય વિશુ,

મેહુ કર્મ હકાવો બવીકા તુમે૦ સેવો૦ ૩

૬૨૨૫ નંદા મુન લજ્જા,
 શબ મંચારી ધ્યાવે,
 પુત્રી ભદ્રિકામાં જન્મ લજ્જા,
 મી વત્સજાંબન ધ્યાવે-ભવૌં ૨
 ધનુષ્ય નેતુ ઉચ્ચ કાયા,
 કંથન વરુણી ધ્યાવે,
 મહા મંત્રે સંવત્ર પાયા,
 પુરુષોત્તમ પ્રભુ ધ્યાવે-ભવૌં ૩
 પાત્રીવીદારી કેવલ પાયા,
 તીર્થપતિ પ્રભુ ધ્યાવે,
 ચોદ મહા-ચા દેશનાથી,
 મુરનર વહિત ધ્યાવે-ભવૌં ૪
 લાખ એક મુનિવૃંદ પનિએ,
 ચોત્રીશ અનીશથી ધ્યાવે,
 એક લક્ષ ૬ મહુચ લાખી,
 દેવ નીચમી ધ્યાવે-ભવૌં ૫

શ્રી છનવરનું ચરણું લેવું,

એ છે જગમાં સાચુંછ. છન૦ ૧

વસુપૂત્ય ને રાણી જ્યાએ,

વાત માત છનવરનાછ,

જન્મ્યા શ્રીછન ચંપાપુરીમાં,

હંછન મહિપનું પરતાંછ. છન૦ ૨

શ્રીતેર ધનુષ્યની કાયા ઉચી,

વરણે પ્રભુ બતી રાતાછ,

પટ યત સાથે સંયમ લીધું,

સૌ જંતુ મુખ દાતાછ. છન૦ ૩

તપને જપથી દેવલી જન્યા,

કરીને ધાતીનો અંતછ,

સુર નર સેવે શ્રી છનસાયા,

સકલ અતીશય વંતછ. છન૦ ૪

મહમ્મ જહોતિર શ્રી છનવરના,

નમીયે મુનિ ગુણ ખાણીછ,

મુખસા માતના નંદન,
 પિતા સિદ્ધસેન કુલ અંદન;
 શ્રીચાણુનું દીપે લંબન,
 અયોધ્યાપુરીનાં મંડન.—અનંત ૨
 મનુષ્ય પચાસની કાયા,
 ને કંચનવાન સોદાયા;
 સદૃશ સંગાત જલપાયા,
 સદુ દેવેશી સેવાયા.—અનંત ૩
 ઉ છાસક સદુસમત ધારી,
 મુનિવરનાં એ પરિવારી;
 બાસક સદુજ્ઞ શ્રીધારી,
 વળી આર્થા શ્રીવલ્લભારી.—અનંત ૪
 એ આશુ લલ ત્રીશ પારી,
 વર્ષા સમેત શ્રીવનારી;
 ■ દેવી અંકુશી સારી,
 ને સુરપાત્તિલ હીતકારી.—અનંત ૫.

સહસ્ર ગ્રાથે સંચમ લીધું,
 દાતી નીવારી કેવળ લીધું;
 વીમીર નીવારણ હાર પ્રભુને કોટી વંદન. રત્ન૦૩
 સહસ્ર યોગ્યક સાધુ પ્યારા,
 બાસક સહસ્રને ચતથારા,
 જાત્યાંજીનપરિવાર, પ્રભુને કોટી વંદન. રત્ન૦૪
 લાખ દશ વરસતું અપુ,
 સમેત શીખરે શીવપદ પાધુ;
 શાસ્ત્રવત જ્યોતિકાર, પ્રભુને કોટી વંદન રત્ન૦૫
 કિન્નર કંઠર્પા મુર મુરી,
 પ્રભુ શાસન સેવા કરે ભુરી;
 ઉ સંકટ હરનાર, પ્રભુને કોટી વંદન. રત્ન૦૬
 નેત્રિ વિજ્ઞાન કરતુર ગ્રાથે,
 યશોભદ્ર જીનના શુભ ગ્રાથે;
 ભવભય ભંજનદાર, પ્રભુને કોટી વંદન. રત્ન૦૭

(૨૦) શ્રી મુનિ મુવત જિનસ્તવન

(૨૮૪ ૨૮૪ આજ્યો છું શ્રી રામને રે—એ રામ)

સેવો મુનિ મુવત છન સયને રે !

છનરાયને રે—છનરાયને રે સેવો (ટેક) .

માતા પદ્મા છે શુષુર્વતી,

રાજગૃહી નગરી ચોખંતી,

મુમિત્ર કુલ્લપક—છનરાયને રે. સેવો ૦ ૧

વીથ ધનુષ્યની ઉચી કાયા,

કચ્છપ લાંછન આનંદહાયા,

રયામ વરણ મુખકાર—છનરાયને રે. સેવો ૦ ૨

સહસ સાથે સંયમ લીધું,

કેવલજ્ઞાનામૃતને પીધું,

તીર્થોપતિ શ્રીકાર—છનરાયને રે. સેવો ૦ ૩

ગીર સહસ સાધુ સારા,

સાપવી સાથ પચાસ હબરા,

ત્રીશત સાથે સંયમ લીધું,
 સૌ જંતુ સુખતાયા. હો નાથ૦ ૧
 બનીયા તીર્થપતિ અનસયા,
 સુરનર સેવે પાયા. હો નાથ૦ ૨
 ચાલીશ સહસ સાધુ સોહે,
 પરિવારે અનસયા. હો નાથ૦ ૩
 સહસ પંચાવન સાહુણી,
 અનવરનારે બતાયા. હો નાથ૦ ૪
 હજાર પંચાવનનું આયુ,
 સમેતે પ્રભુ શીવ પાયા. હો નાથ૦ ૫
 કુબેર વૈશદયા દેવદેવી,
 સેવે મદિગ અનસયા. હો નાથ૦ ૬
 નેમિવિજ્ઞાન કસ્તુર પચાથે,
 યયોમદ્ર ગુણગાયા. હો નાથ૦ ૧૦

પુરી મિથિલા લેયા, પાવન થાવો રે. નમિ૦૧
 પત્તર ધનુષ્ય ઉંચી, કંચન કાયા શુચી,
 લાંછનનીકુપ્પલ લેયા, પાવન થાવો રે. નમિ૦૨
 સહસ સંજે પાયા, સંયમ સુખદાયી,
 દેવ દયાલુ લેયા, પાવન થાવો રે, નમિ૦૩
 તપને જપ સંજે, હુણ્યા ધાતી ઉભગે,
 તીર્થ પતિએ લેયા, પાવન થાવો રે. નમિ૦૪
 મુનિ સહસ્ર વીર, ને સહસ્ર એકતાલીંગ,
 આર્યા પ્રભુંના લેયા, પાવન થાવો રે. નમિ૦૫
 હથ સહસ્ર આયુ, સમેતે શીવપાયુ,
 નંચેંતિ સ્વરૂપી લેયા, પાવન થાવો રે. નમિ૦
 જૂકુટિને ગંધારી, દેવ દેવી સુખકારી,
 હંજુંદ સેવે લેયા, પાવન થાવો, રે. નમિ૦૭
 યયોલદ્રની અરણ, સ્વીકારો શ્રી જીનવરણ,
 તરાવો જીવન નેયાં, પાવન થાવો રે. નમિ૦૮

મોહ તિમિર હુકાયા. હો નેમ૦૬
 ૧૧૧ સહસ્રનું આયુષ પાડી,
 ગિરનારે શીવ પાયા. હો નેમ૦૭
 અઢાર સહસ્ર રાધુ પસ્તિવારે.
 પ્રભુજીનાં રે બતાયા. હો નેમ૦૮
 સાક્ષીશ સહસ્ર સાધ્વી સારા,
 ઠમંસું સુદ જગાયા. હો નેમ૦૯
 અંબિકા દેવી ને સુર યોગેષ,
 શાસન શાન્નિધ્ય દાયા. હો નેમ૦૧૦
 નેમિ વિજ્ઞાન ઠસ્તુર પસાયે,
 મશોભદ્ર ગુણ ગાયા. હો નેમ૦૧૧

(૨૩) શ્રી પાર્થજિન કૃતવન

(મિત્રે લેખો પત્રમે એ-સત્ર)

ગાયો હર્ષ ધરી, ગાયો હર્ષ ધરી,
 પાર્થજીન ભગવાનરે. ગાયો (ટક)

(૨૨) શ્રી નેત્રિજિત રતન
(મયુરામાં ખેલ ખેલી આબ્યા-એ રાગ)

માદવ કુલ યજુગારા હો નેમ

ભવી જન ખારાં

ખીતા પ્રભુના સમુદ્ર વિજય છે,

માતા શીવા દેવી જાયા. ।

જન્મ પ્રભુનું ચૌરી પુરી માં,

દેવ દેવીએ હુલસાયા. ।

દશ ધનુષ્યની રયામ છે કાયા,

સખ લાંછન સોહાયા. હે

જઈ ગિરનારે સહસ્રની સાથે,

સંયમ લીધા સુખદાયા હે

ચાર ધનધાતીને દુરે કરીને,

ઠેવણ જ્ઞાન તીર્થ પાયા. ૭

જગ દ્વીનકારી દેશના અર્ધ

પ્રભુ શાશ્વત જયકાર મંગેવી,
 માથે પ્રભુના માનરે, ગાયો ૬
 હાંબ ઉદારક નેમિસુરિં,
 વિજ્ઞાન કસ્તુર છે મુજ ગુરુ,
 યગ્યોમદ્ર એક તાનરે. ગાયો ૭

(૨૪) શ્રી મહાવીર જિનસ્તવન

(નમો નમો એ મેરે સાધુ-એ રામ)

યાયુ' યાયુ' મેં વીર પ્રભુ

પ્રભુ સેવાકા રંગ. (ટક)

ત્રિદારથ ત્રિયજાકે દુહારે

ચુરે બવીજન ચોક,

દુનિય ફુંક નયર કે ભૂપણુ

કરે હો મુજ મન ચંગ. યાયુ' ૧

સાત હાથે કંચન કાયા

લંછન સિંહ સહિત,

અન્નરસોનચામ.તા નંદન,
 વાઘારશી નગરીનાં મંડન,
 સેવે સુર ભગવાનરે.
 પ્રભુની છે નવદાસની કાયા,
 નીલવરણ સોહો મુખદાયા,
 ફણી લંછન ભગવાનરે
 મળુસેની સાથે ચપ્પ રાણ,
 બેડા સંયમપદે બીરાણ,
 પાયા કેવળ જ્ઞાનરે.
 ભોલ સહસ્ર મુનિના પરિવારી,
 ગ્રામી અડવીશ હબરે સારી
 ભુલ મહિમા વાનરે.
 રસ શતનું આયુપાણી,
 ભેત શીખરે શીવવંધુ બાળી,
 ભ્યા યુકિત સ્થાનરે.
 સ્વચ્ચ પદ્માવતી દેવી,

સંકેટ ચુરે સપીઝનકા રાખ
 હુરે વિપ્ન અપ્પંગ. યાયું ૦ ૧
 સુરિ નેમિ વિદ્વાનકે મનમે
 સાચા દેવકા રંગ,
 મીઠનવરથેં યથોભદ્રમે
 માયું મુકિત મંગ. યાયું ૦ ૭

॥ विविध जिनस्तवने ॥ २०४ ॥

(१) श्री आदि विनयवन (१)

(੬੬੬ ਦੇ ੬੬੬ ਦੇ ਚੌਥੀ ਦੇ-ਭੇ ੨੫)

ਓਹੋ ਓਹੋ ਅਨਲ ਭੇਖੀ,

• ત્ર્યંબક-જાડિયા અમીરશ બેવી. (૨૪)

ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ,

• યજ્ઞિં અનંતી અનંત બેલાં.

સિદ્ધિ અનુપમ ભગવે એથી. ૬૫૬૦૧

આદિ અનંત દેવ નિરાગી,

ਦਿਖਮਾਂ ਮੀਤ ਅਗੁਪਮਾਂ ਜਲਦੀ,

કચ્છ એ પ્રાંત બુલાયે કેવી ૯૫૬૦૨

अथैतन् विस्तृतं, वारीवारी,

॥ ध्यान धरे-हुं धारी धारी,

इयारे, शानि मल्लो खेची. ६५६०३

(૪) શ્રી શાંતિજિન સ્તવન (૧)

(જાંખણ કંચુકીનાં દોર-એ રાગ)

જાવું શાંતિજનને દ્વાર ધીરે ધસી ધસીને,
 આપે શાંતિએ સુખકાર હૈયે વસી વસીને, (ટંક)
 શાંત મુશોભીત એ સોહાય,

દેખી માનસજ શરમાય,

શુભીજન પ્રભુનાં શુભુદાં ગાય;

મીતે હસી હસીને, જાવું. ૧

મુગધીન સૌરભ પ્રચરી જ્યાંય,

જાવીજન કેવા હરખે ત્યાંય,

જાણે મધુકર મન મહેલાય;

સુધુરસ સુરી સુશીને. જાવું ૨

અદ્ભુત સુર સરીતા હલકાય,

એમાં જન આવી ને નહાય,

નીરંતર દીલ મહીંવાસો

કરીને સુખ આપે

મહુ મસ્તાન માયામ

બન્યા બેલાન શું જાણે. અનુ०

ભુલી ભગવાનને આજે

જગત જ'ઝાલમાં રાજે

દુબેલા જીવ કાદવનાં

એ ગંગા સ્નાન શું જાણે. અનુ०

નિરાગી દેવ છે પાસે

છતાં નવસસ એને કયાં

વીકારી વાસનાં માંડિ

ચર્ધ ગુલતાન શું જાણે. અનુ०

ધરોબદ્ર સમર્પે

મુક્તિ કાજે જાન . પીરલા કેં,

જે કાયર હંદગાનીને

કરી કુરબાન શું જાણે. અનુ०

ચાહું સેવના (ટક)

પ્રભુજી કે હાથ જોડ, ધ્યાન વાનસેં ફિટોળ,
પ્રભુ નામ જોલ જોલ,

ધ્યાવું અજળ છમીનીસગી સાંતિનાથકી રે.
ચાહું સેવના. ૧

જ્યોતિસેં જગે દેધાર, સાંતિસેં સોઢે શ્રીકાર
હયા સત્ય ધાર ધાર

જ્યોતિ દીલખાંહિ જમાવું સાંતિનાથકી રે.
ચાહું સેવના. ૨

પ્રભુજી ચરન જુહાર, પ્રભુજી શરણ સ્વીકાર,
યશોભદ્ર બાર બાર,

માગું સેવના મધુર સાંતિનાથકી રે.
ચાહું સેવના. ૩

કાલ અનાદિનાં દુઃખ જાય,
 પલ્લમાં ખરી ખરીને. જર્ણ. ૩
 મહા મસ્તાની મન દેખાય,
 જ્યાં ત્યાં હુસનીશ જો ભટકાય
 પ્રભુ ભકિતની શાંકલ માંય,
 જાંધુ કરી કરીને. જર્ણ. ૪
 સેવો શાંતિજન સદાય,
 યથોભદ્ર રીવ પમાય,
 નહિ તો લખચોતરી માંય,
 ભમરો દસી દસીને. જર્ણ. ૫

(૫) શ્રી શાંતિજિન રતવન (૨)

(મિ' તો આગી જનક-એ ગમ)

ચાહું મેવના પ્રભુજી ચાંતિનાથકી રે
 શાંતિનાથકી રે—મુખાધમકી રે.

યથોક્ત યદે શીવનાર,
 ચરણે નુમી નુમીને,
 ૫૨ ઉત્તરે મારી નામ,
છનછ હુમી હુમીને ત્હારીં ૩

(૭) શ્રી સ્તંભ તીર્થમંદન શ્રી સ્થંભન
 પાર્થનાથ સ્તવન (૧)

[બન મને રામ સુધામ—એ રામ]

નમું પાર્થ પ્રભુ ખ્યાસ,
 સ્થંભ તીરથના આધાર,
 શ્રી સ્થંભનછ મુખકાર. નમુંં ૧
 મંત શાવીશી નેમિયાસન,
 આપાટીએ બસબ્યાં,
 સૌધર્મપતિ વદ્ધુદેવે,
 પૂજ્યાં વર્ષ અપાર. નમુંં ૨
 નાગરાજપાનાલપતિશી,

અલયદવ સૂરસવા,
 સ્થંભનપુરમાં સ્થાપિત કીધાં,
 રોગ સુકળ નીવાર. નમું ૦ ૭
 સંવત તેરશે અડશક માંડી,
 સ્તંભલીયે પ્રભુ આખ્યા,
 સંનથી દુઃખગાં દુર કીધાં,
 મહિમા અપરંપાર. નમું ૦ ૮
 જોગંદીશે જોવારીમાં ચર્ધ,
 હાજબુ શુદ્ધ ત્રીલયા ન્યાં,
 કીધી પ્રતિષ્ઠા નેમિસૂરીએ,
 પર પર હર્ષ અપાર. નમું ૦ ૯
 નેમિસૂરિ વિજ્ઞાન પચાણે,
 કરુણ શુદ્ધ વરસયા,
 શુભાયા સી પાર્થ પ્રભુનાં,
 યશેમદ અવગાર. નમું ૦ ૧૦

અજર પાર્શ્વનો મહિમા મોટો

મન વહિત ફળ દાયા હો નાય. ૭

અજ પ્રકારે પ્રબુલની પૂજા

ભવિક કરેા હુમે ભાયા હો નાય. ૮

નેમિ વિશ્વન કસ્તુર પસારે

મયોભદ્ર ગુણ ગાયા હો નાય. ૯

(૯) શ્રી પાર્શ્વ જિન ઔપદેશીક (૩)

સ્તાવન

(દુનીયા રંગ રંગીલી—એ રાખ)

મોહીની રંગ રંગીલી બાગા

મોહીની રંગ રંગીલી (ટિક)

મોહુકી દુનિયા મોહુકી ચાસી,

મોહુત રાખ નરનારી હય,

અનીત્ય કોવો નીત્ય બતાવે.

મોહીની બાદુગારી હય,

(૮) શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન (૨)

(મધુરામાં જેત્ર જેત્રી આપા-એ રાત્ર)

શીખર સમેત સણુગારા હો

નાથ વામા દેવી ત્રયા (દિક)

ઘેતર વદની ચોથે ચવીયા

પ્રાણુતથી જિન રાયા-હો નાથ. ૧

વારાણુસીમાં જનમ્યા નિષ્કુંદલ

પિતા અશ્વશેન રાયા. હો નાથ. ૨

મતિશ્રુત અવધિ જ્ઞાને સોહંતા

પત્તનને ધરણેન્દ્ર બનાયા. હો નાથ. ૩

ધાર્મિક દાનની વૃષ્ટિ કરીને,

શ્રમણુ ધયા સુખદાયા. હો નાથ. ૪

ચાર ધન પાતીને દુર કરીને

હુઆ તીર્થ કર રાયા હો નાથ. ૫

અહિંસા ધર્મના મંત્ર સુણાવી

પ્રમુલ શીવ સુખ પાયા હો નાથ. ૬

(૧૦) શ્રી ધૃતકેશ્વોદય પાર્શ્વજિન સ્તવન (૪)

[નામર વેલીએ સેવાવ—એ રાગ]

હનરાજને તું ધ્યાવ,
 ભવીયા ભાવે હવનમાં,
 પાર્શ્વનાથને તું ધ્યાવ,
 ભવીયા ભાવે હવનમાં. (ટક)
 શામારાણીના એ ભયા,
 છે ત્રેવીશમાં હનરાયા,
 સર્પસંહની તું ધ્યાવ,
 ભવીયા ભાવે હવનમાં ૧
 શ્રી હનરાજ નિરાગી ભણે,
 એની સેવાથી મુખ માણે,
 ધ્યાન તાનથી તું ધ્યાવ, ભવીયા ૨
 પડિમાહનની છે હન સરખી,
 સમપચોલી નીરખે હરખી,
 દ્રવ્યભાવથી તું ધ્યાવ. ભવીયા ૩

અદ્ભુત ઉમકી પ્રીત ત્યજેવો,

ભક્તી નહિ પૂર્તિત્રી. બાબા૦ ૧

પક્ષપક્ષમે' વે માવાસની,

અપના રૂપ હીખાતી હય,

જનકા ધ્યાન બુજાતી હય,

મીડા જહર પીજાતી હય,

ઐસી માયાસે' દુર રહના,

હય નાગન ડંખીત્રી. બાબા૦ ૨

ભવસાગર ખીચ તુટી નૈયા,

મોહકા ભારી મત્સ્ય ફરે,

પાર્થ પ્રભુકા ચરણ લેલે,

નૈયા તેરી પાર કરે,

યશોભદ્ર ભક્તિસે' મીચેગી,

શીવ વધુ છેલછખીત્રી. બાબા૦ ૩

પાર્થ પ્રભુકા મેં સુનુ ગાડું
 બહિત બહાડું-ધ્યાન લગાડું
 સુધે મનનન-માયે મનનન
 પાવન જળમેં શીવકા વામ
 તું ભારી રેવા. ૩

(૧૨) શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન (૬)
 (સિમ્ત સેત સજ્જમારી મોત-એ સમ)
 સોયા સોયા છંદગી સારી સોયા
 સોયા મેં અવિચારી સોયા-સોયા છંદગી
 સોયા ગદ્ગદમેં બરમાયા
 મેઘદ્રકા બારી સપના આયા
 જુઠે જમકો સત્ય હીખાયા
 પાર્થ પ્રભુને આન જમાયા
 યશોભદ્રકા બન્ધ પુહાયા
 ધ્યાનું ભવભય હારી. સોયા.

પૂનઃસ્તોત્ર પાર્વણ પ્યારા,

તોલે સુધરી ગામમા ન્યારા,

મદ્દિમાવન એ તું ધ્યાવ. બવીયા ૪

પ્રભુમી નેમિવિજ્ઞાન પાયા,

યશોભદ્ર જનગુણગાય,

હરખી હરખીને તું ધ્યાવ. બવીયા ૫

(૧૧) શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન (૫)

(તું મેરી જૈયા મે જાસ તેય-એ રાગ)

તું મારી જૈયાં-તું મારી જૈયાં

મેં ગુણ જૈયાં-મેં ગુણ જૈયાં

જય જિનરાજ-જય જિનરાજ. ૧

તું નીરંજન શીવ વાસી;

યશોભદ્રમેં શીવ પ્યાસી

તું મારી જૈયા. ૨

સત્ય દયાતપને અહિંસાથી,
 કોઈ નથી અબાણ્યો, શ્રી વીર ૩
 ચેતન યુગે એના ચરણે,
 હર હમ બાઓ એના શરણે,
 સાચું શીવ મુખ માણે. શ્રી વીર ૪
 વીર્યાધારક નેમિસૂરીન્વર,
 સુરિવિજ્ઞાનને કસ્તુર મુખકર,
 યથોભદ્ર કહે આણે. શ્રી વીર ૫

(૧૯) શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન (૪)

[ચતો ત્રીર ભગ્ન પત્તઃ સજની—એ રાય]

૧. એવો વીર પૂજન હીલમીલ સજની,

બહો વીર પૂજન હીલમીલ સજની.

આંઓ ગીત પ્રભુકા ગાત ચલે,

૧. અપમન્કરો વીર પૂજન તન મન મનથી

કઈંબ હાધારક નેમિસૂરિહ,
 વિજ્ઞાન કરતુર છે મુજ ગુરૂહ,
 મયોભદ્ર કરે ગાન રે—ગાયો

(૧૫) શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન (૩)

(શાને બનીએ મસ્તાને)

નંદાર્ધ તારે કવો—એ રામ)

ચેતન બનીને શાણો,

શ્રી વીર પ્રભુ દીલ આણો. (૨૬)

ભવ ભવનાં ભયને દુર કરવા,

અએ થી છુન પૂજન કરવાં,

શાને હજી રાકાણો, શ્રી વીર પ્રભુ દીલ આણો. ૧

વીર પ્રભુની સેવા ભુલ્યો,

આશા તૃપ્ત્યામાંહિ રૂલ્યો,

કયાંય નતું શમાણો, શ્રી વીર. ૨

શ્રી મહાવીર કેસ મહિમાંથી,

જાનકે કીચે જીવનમેં, ત્યાગ કો ખડાના....

જીયાં ૨

નેરો સેં દામકે, મહાપીર નામ લે,
પીર પીર તીરે તીરે, નાવકો ચલાના....

જીયાં ૩

જુએ નહિ વિષયકી આગ, હુય ઉજડા જીવન ખાગ,
સોચા બહું તું જાગ જાગ, ચક્રતા હૈ જમાના....

જીયાં ૪

તુએ મીલે બે મુકિત રાજ, સેવાકર જાનકી આજ
વયોભક્ત જ્યોતિમેં જાજ, જ્યોતિકો મીકાના....

જીયાં ૫

૧. જાગૃત્વ જોડું થાય છે

(૨૦) ઓપદેશીક પદ (૧)

(મા મુનથી બરેલી છે માનવીની મવા—એ સત)

સ્વાર્થી જગતની માંહી, સ્વાર્થી સહુ સમાયા,
મારાં ગણીને મૂળાં છે, મોહમાં રસાયા ૧
સાખી

વીધ હલાહલ છે છતાં, સમજે તે રથધાર,
અધે બની અશાનીઓ, બટકે ભવ મોહાર ૨
જેને ગણે છે સ્નેહી, વખતે જશે હુપાર્થ,
તું ચેત ચેત ચેતન, જુડી જગતની માયા ૩
સાખી

ચક્રવીમાં ચાહે સહુ, જીવે ખસ્તાં નોહ,
ધનધોવન હડી જતાં સમજાયે સહુ પોણ ૪
કહે યથોક્ત્ર ધારો, નિસ્વાર્થ વૃત્તિ જગમાં,
સહાર્યું છે કરી લો, ચારે સદેખ આ કાયા ૫

જોઈ જોઈ પાવન ધૈર્યે આજ
કે જેની....૪

જાનનાં બંધાર સત્યધામ પ્રભુ પાર્શ્વને
ભાવે બળે ઊડી જગની લાજ
કે જેની....૫

મૃદને જોઈ જેમ નાથે પેલા મોરલા
હેયું નાથે છે જોઈ છનરાજ
કે જેની....૬

નેમિવિરામ મળ્યા કસ્તુર ગુરુજી લલા
તે પુરશે સૌ મયોભદ્ર કેરી આશ
કે જેની....૭

(૨) શ્રી વીર જિન ગરબે :

[વન વગે મેળજ દફો ક્યાંથી—એ રાગ]

વીર છનને જુલીએ ખડેની ક્યાંથી ?

મહાવીરને જુલીએ ખડેની ક્યાંથી ?

ચાલે જઈએ વીરનાં ઘરણે,
 સંકટ નાચે એનાં સ્મરણે,
 ભંય હારી ભક્તિ બુલીએ ક્યાંથી ?
 વીર છનને....૫

જગમાં એ આધાર હમારા,
 છનવર આશા તાર હમારા,
 છવનનાં સાચી બુલીએ ક્યાંથી ?
 વીર છનને....૬

સયોભદ્ર શીવ સુખ માટે,
 જઈએ વીરની મીલન વાટે,
 શીવપુરનાં વાસી બુલીએ ક્યાંથી,
 વીર છનને....૭

(૩) પ્રભુપૂજન ગરબો

[ચલ રે ચાલર—એ ચાલ]

ચલ રે સજની (૨) પ્રભુપૂજન કરીએ
 જયહારી છનનેયાં કે મનડું હરણે છે
 ચલ રે સજની—૧

દેવ પદપુર્વ ને માત્ર અપદ્મ નામે
 સજની કલશ મધુર મુર માલો કે મનકુંદરખે ॥
 ચલ રે સજની—૭
 પૂજા સ્વાલુ તો મને શીર મુખ કેરો
 સજની વધોભદ્ર હરે હરોલો કે મનકુંદરખે ॥
 ચલ રે સજની—૮

(૪) ભવન વાડીનો ગરબો

[વસંત આવી પુષ્પ વાડી—એ રાત]

વસંત આવી જ્યોતિ જગમગી
 અંતરમાં પ્રભુ પ્રીતી વાડી
 મુદી મ્હારી ભવન વાડી
 મોહુ જાણી કંટક જાડી
 મમલ કેરી ઉડી જાડી—વસંત ૧
 ભનભ મુજ ઉપવનમાં માલ્યે
 મોહુની જાડી નાળી જાડી
 ચોળી હરી વાડીને વાડી—વસંત ૨

(૫) હવેનં નાવંડીનાં ગરબો

[મારી વાંચી સુતી પડી સાહેલી—એ રાગ]

મારી નાવંડી ભૂલી પડી સાહેલી
 ભવ દરીએ ભવ દરીએ ઝોલાય એ સાહેલી
 છાંતીંગી જલ અંદર ડોલે અનીલ તણાં પુંઠારે
 પગલે પગલે ડગલે ડગલે ખડક માંડી અથડાતી
 મારી નાવડી ભૂલી પડી સાહેલી ૦ ૧

ઠેડો ઠેડો જે ભયકાર મોઝાં ઉછડે અંધારે
 રડતાં રડતાં પ્રભુને સ્મરતાં જેડી હું હીણભાગી
 નાવડી મારી ક્યાંથી ચાલે એવી વસમી ખાડી
 યથોક્ત હવેનનાં સ્મરણે નાવ કીનારે ભલી.
 મારી ૦ ૨

(૬) જો પદેશીકે ગરબો

[મેં તે જાણતી ઉતાર—એ રાગ]

સખી સુકિતને લાવો પ્રભુ ધ્યાનથી રે,
 પ્રભુ ધ્યાનથી રે ભકિત પાનથી રે, (ટક)

કરી કર્મનો સંહાર, પ્રભુનું યરણ સ્વીકાર

દયા સત્ત્વ ધાર ધાર,

જ્ઞાન જ્યોતિ ઝગાવેા પ્રભુ ધ્યાનથી રે. સખી ૬

સુરિ નેમિ વિજ્ઞાન, શુદ્ધ કર્તુર મુજલ,

ધર્મ ચરોબદ્ર ધ્યાન,

શીવપુર માંહી જાવો, પ્રભુ ધ્યાનથી રે સખી ૭

(૭) થી સિદ્ધાચલજીનો ગરબો

[પતપટ પરથી ત્યામ સ્મરંતીએ ગમ]

સિદ્ધાચલની વાટે જાતી

જ્યજ્ઞાએ ડગ ભરતી

પગલાં ભરતીરે શજની હરખે હેલ ૧

મહિમાવંતા વીમલગિરિ પર

સિધ્યાં જીવ અનંતા

જીવ અનંતારે-શજની ૨

મધુ જાતના ખાત, જીવન જલે અજુમેલ,
 કરી એનો જરા તોલ,
 સીકે જાવને જગાવે પ્રભુ ધ્યાનથી દે. સખી ૧
 માલ તાજ નહીં ખર્ચ, પુત્ર મીઠા કે જમાઈ
 મનુ સ્વાયંની સગર્ષ,
 અનુદ જન્યજ જગાવે પ્રભુ ધ્યાનથી દે. સખી ૨
 જગત કેરા આનંદ, જંઈ ત્યં મતી મંદ,
 રહે સર્વે દીન ચક્ર,^૧
 પુરખ આનંદ લાવે પ્રભુ ધ્યાનથી દે. સખી ૩
 દીસ આજ મહીપાલ, બને કાલે કગલ,
 બનો શાને બેહાલ,
 અચલ સદ્મી વસાવે પ્રભુ ધ્યાનથી દે. સખી ૪
 મોહ કેરા સસાર, માયા અમલાનો બાર,
 કરી એનો વિચાર,
 પ્રજલ અગ્નિ બ્રહ્મવે પ્રભુ ધ્યાનથી દે. સખી ૫

(૨૦) ઔપદેશીક પદ (V)

(મા કુલો જોઈ છે ખતરીયી મપ—મે ૧૫)

જાણી જાણી મંદી, જાણી મદુ સમય,
ખસું મળીને મૂખાં કે, મિલક્યાં દસાયા ૧
જાણી

દીવ દલદલ છે છાં, સમજે તે જાણી
ખસું જાણી જાણીઓ, જાણી જાણી મિલક્યાં ૨
જાણી મળે છે જાણી, જાણી જાણી મળ્યાં,
જાણી જાણી જાણી, જાણી જાણી મળ્યાં ૩
જાણી

જાણીમાં જાણી મદુ, જાણી ખસ્યાં જાણી,
ખસ્યાં જાણી જાણી સમજાવે મદુ જાણી ૪
જાણી જાણી જાણી, જાણી જાણી જાણી,
જાણી જાણી જાણી, જાણી જાણી જાણી ૫
જાણી

ચાલે જઈએ વીરનાં ચરણે,
 સંકટ નારો એનાં સ્મરણે,
 ભય હારી ભક્તિ બુલીએ ક્યાંથી ?
 વીર છતને....૫

જગમાં એ આધાર હુમારા,
 છતવર આઘા તારે હુમારા,
 હવનનાં ચાથી બુલીએ ક્યાંથી ?
 વીર છતને....૬

પરોક્ષ રીતે સુખ માટે,
 જઈએ વીરની મીઠવન વાટે,
 રીતપુરનાં વાણી બુલીએ ક્યાંથી,
 વીર છતને....૭

(૩) પ્રભુપૂજન ગરબો

[ચલ રે ગરબ—એ રાગ]

ચલ રે સજની (૨) પ્રભુપૂજન કરીએ
 નયકાવી છતનેયાં કે મનકું હરજે છે
 ચલ રે સજની—૧

- આદિ પ્રભુનાં દર્શન કરતી
 નવ દુકંમાહે કરતી
 શ્રી જીન ભજતી રે શાજની ૮
- જલ દુધધી પ્રભુને નવરાવી
 ઠેશર પૂજન કરતી
 પૂજન કરતી રે શાજની ૯
- મધુરાં પુષ્પની આંગી રચતી
 અક્ષત સ્વસ્તિક કરતી
 સ્વસ્તિક કરતી રે શાજની ૧૦
- નૈવેદ્ય રૂઠ પ્રભુ પાસ ધરીને
 પુષ્પ મુગધી ધરતી
 લીપક કરતી રે શાજની ૧૧
- અષ્ટ પ્રકારે ક્રમ પ્રભુ પ્રજી
 શકસ્તવ એ કરતી
 ધ્યાન ધરતી રે શાજની ૧૨
- શ્રી જીનવરનું શરણું લેનાં
 ભવ આધરને તરતી
 કર્મો કરતી રે શાજની ૧૩

તપગચ્છ નામક નેમિસૂરિછ

નમી વિજ્ઞાન સૂરિછ

કસ્તુર ગુફા છે રાજની ૧૪

આમાગું ઓગળીય છન્નુડું

યશોમદ્ર ગુણ માગે

મુસ્ત માંહે છે રાજની ૧૫

(૮) સૂરિરાજનો ગરબો

[મોડા સાચાં તે મને ખાજના ઉત્તમસા એ રાખ]

બાલ પ્રદ્યુમ્ની નેમિસૂરિછ

સેઠે તપગચ્છમાંય છે

સૂરિછ વંદો મોદાગણા ૧

પંચ મદામનનાં પારક સૂરિછ

પદ્માય અભયદાય છે. સૂરિછ વંદો ૨

છત્રીય ગુણનાધારક સૂરિછ

મામરમણી મોદાય છે. સૂરિછ વંદો ૩

- ને- મારે લીધે પશુ હિઆ ધામે,
એતો છે કાળો કેર, સમુદ્ર રોકો નહિ.
- સ- તમે વિના પ્રાણુ રહેશે નહિ આ,
જાડેના પાછી ઘેર, નેમજી છેડા નહિ.
- ને- માયા મમતા દૂર કરો તો,
ધારે લીલામહેર, સમુદ્ર રોકો નહિ.
- સ- સગાં સજની છાડી જાઓ.
ધારે જપે અન્ધેર, નેમજી છેડા નહિ.
- ને- સહુઆ વનમાં દીક્ષા લઈને,
દુરગું આનંદ ભેર, સમુદ્ર રોકો નહિ.

સાખી

કેવડી બનીયા નેમજી, ચરોત્ર ગુણ ગાય,
સમુદ્ર પશુ દીક્ષા લઈ, મુક્તિ નગરમાં જાય;

શુદ્ધિપત્ર

૧.	પરિવ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૧૨	૩	૩૦
૧૧	૧૪	૪૫	૪૫
૧૩	૩	૫૬	૫૬
૧૩	૩	૬૭	૬૭
૧૫	૧૫	૭૮	૭૮
૨૩	૧૬	૮૯	૮૯
૩૩	૧	૯૦	૯૦
૩૪	૭	૯૧	૯૧
૪૦	૫	૯૨	૯૨
૪૦	૧૦	૯૩	૯૩
૪૨	૧૦	૯૪	૯૪
૪૭	૧૪	૯૫	૯૫
૪૭	૧૬	૯૬	૯૬
૪૮	૪	૯૭	૯૭

સહાયકનાં નામ

૩૯

- ૧૫ શા શાકરચંદભાઈ ખુસાવચંદ ઝવેરી
- ૧૫ શા ખીમચંદભાઈ કલ્યાણચંદ નરીવાલા
- ૧૧ શા નવલભાઈ ખેમચંદ ઝવેરી
- ૧૧ શા નમીનભાઈ ખુસાવંદ ઝવેરી
- ૧૧ શા નમીનચંદ કપુરચંદ ઝવેરી
- ૧૧ શા માણેકચંદ ઝવેરચંદ નરીવાલા
- ૧૧ શા હમનભાઈ પનગ સમરામપુરા
- ૧૧ શા ચંદુભાઈ હમનલાલ હાપરીઆ મેરી
- ૧૧ શા બાલુભાઈ ફકીરચંદ લા અમરચંદ
- ૧૧ શા ઉદૂભાઈ મનસુખ ઝવેરી
- ૧૧ શા વીરચંદ દરજનદાસ ચોકરી નવાપુરા
- ૧૧ શા હમનભાઈ મહુભાઈ ઝવેરી
- ૨૦ શ્રી. વાલ્યોડા મોડે ઉપાધ્ય
- ૧૧ શા કરતુરચંદ કમીયાસ વાલ્યોડા
- ૬ શા વીરચંદ કમીયાસ કણીયા લા વીમનલાલ
- ૫ શા બાલુભાઈ વીરચંદ ઝવેરી
- ૫ શા મંડુભાઈ બાલુભાઈ

विज्ञान विज्ञान पाठ्यमाला

पेज

परीक्षा केन्द्र

नमस्ते विज्ञान विज्ञान पाठ्यमाला
विज्ञान के क्षेत्र में विज्ञान विज्ञान
विज्ञान के क्षेत्र में विज्ञान विज्ञान
विज्ञान के क्षेत्र में विज्ञान विज्ञान
विज्ञान के क्षेत्र में विज्ञान विज्ञान

विज्ञान 1-4-1

विज्ञान

विज्ञान विज्ञान

विज्ञान विज्ञान

विज्ञान

विज्ञान विज्ञान

જાન વિજ્ઞાન વાગ્યાલો

૧૫

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ
૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ
૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ
૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ
૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

૨૦૦૧ મુદ્રિત સંસ્કૃતિ

कुल विज्ञान शास्त्र

१०१

८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान
१०१ ८० अनुसंधान
१०१ ८० अनुसंधान
१०१ ८० अनुसंधान
१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

१०१ ८० अनुसंधान

ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ପ୍ରଥମ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

